

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravníštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Politična razdivjanost.

Pred jasli vaše nesem šel!
Pred jasli, kder se dolgoúha
Redi žival, da rezgetá
Iz polnega kriči trebúha:
„Kdor tu ne žrè, ta dom izdá.“

A vender glave ne uklanjám
Ter vam ne bodem je nikdár
I brez bojazni še oznanjam:
Ti slepec si, a ti slepár.
Levstik (Sovražnikom).

Redkobesedni nemški general Moltke storil je nekoč izrek, da politika pokvarja človeku značaj in nam se zlasti gledé na izkušnje izza zadnjih let dozdeva, da ni povsem neopravičen ta izrek vsaj za tiste politike ne, katerim je treba slabost stvari prikrivati s krepkimi in drastičnimi sredstvi. Fanatik slabe stvari hitro razdivja videč, da navzlic vsemu naporu ne prodira njegova stvar in v divji svoji strasti se brez pomisleka otrese tistih spon, katere nalagata človeku tudi v boju morala in poštenje. In tako je žalibog tudi z našo novodobno „katoliško“ stranko, oziroma s kliko, stoječo na čelu tej stranki. Že večkrat gledali smo pojave, da se otresa tistih spon, a zadnje dni dokazala nam je, da se jih je že otresla.

V mislih imamo tu v prvi vrsti „Slovenčev“ poročilo o Mariborski pevski slavnosti, priobčeno dne 17. t. m. pod zaglavjem „Ne vedó, za kaj se gré“. V zvezi s tem, kar se je počenjalo v zadnjem času zoper naša narodna društva, je ta „Slovenčev“ pamflet zares preznačilna slika taktike stranke Missia-Mahničeve. „Pred jasli Vaše ne gremo!“ dejala so narodna društva — in iz cerkve jih podè zategadelj, kakor da bi bila na velikih oltarjih naših cerkvá izpostavljena povsod že slika svetega Antona od Kala. A ker je ta pojav pristne katoliške ljubezni našel v narodu preodločen odpor, segla je Mahničeva druhal po drugo kopje. Je med nami tudi dovolj mož, ki se ne brigajo za politiko, pač pa na strogo kulturnem polji neumorno delujejo v blagor slovenskega naroda. In ti možje so tudi dejali: „Pred Mahničeve jasli ne gremo!“ To pa je spravilo ob

zadnjo iskrico pameti, treznosti in — poštenja gardo Goriškega boga. Spomnila se je ta krščanska gospoda, da so se nekoč državni služabniki, noseči v prsih slovensko srce, potom podle denunciacije pošiljali „hundert Meilen von der windischen Mark“ in tega sredstva poprijela se je ta plemenita gospoda. „Nič ne dé, ako pri tem pade nekaj ponosnih glav“ — to so verba ipsissima „Slovenčeva“ poročevalca, ki je vtaknil svoj vohunski nos v privatne družbe, združivše se po dovršeni pevski slavnosti v prijateljskem krogu. In tam je zasledil tri slovenske može in c. kr. državne služabnike, ki so v privatnem prijateljskem krogu menjavali svoje misli o nesrečnem našem prepirtu ter konstatovali, „da pred jasli vaše ne gredó“. Vse druge govornike v tisti družbi (in bila jih je dolga vrsta!), vse tiste, ki so res v trpkih besedah dali duška svojemu slovensko-naprednjaškemu prepričanju, prezrl je „Slovenčev“ poštenjak — pa čemu bi jih tudi omenjal, saj niso v c. kr. službi, saj jih ni moči denuncirati navzgor! Le tiste tri, oz. zlasti dva si je izbral, katerim bi po njegovih mislih in nadejah utegnili sitnosti delati njegovo poročilo in malo ga je brigalo, da so dotični gospodje v istini govorili tako, da lahko zastopajo vsako svojo besedo pred vsako disciplinarno oblastjo. Kaj to — semper aliquit haeret! Okoren sicer in zlasti gledé na dostojanstvo jednega teh gospodov prenaiven, a grd poskus denunciacije! Pred jasli naše pridite in mir boste imeli ter stoletno odvezo za vse prihodnje grehe... Krono svoji podlosti pa je posadil ta poštenjak s tem, da je s par hinavskimi rodoljubnimi frazami skušal prikriti svoj namen. Mi sicer ne vemo, kdo je „Slovenčev“ poročevalec, mi celó dvomimo, da bi bil res v Mariboru, zlasti ker baš sedaj srečna kranjska zemlja nosi tudi posvečeno truplo Goriškega proroka in ker nas slog tistega strupenega poročila preživio spominja „Rimskega Katolika“ — a toliko vemo, da bi bili tisti trenotek, ko smo prečitali ta izoruh najnižjega fanatizma, da se nam je predstavil pisec, gotovo pozabili na tisti rek ki veli: „Si quis suadente diabolo percuterit...“

Naj nam naši čitatelji odpusté te trpke besede; mi smo dolgo nosili v domačem boju eleganten rapir, a tedaj, ko se mora človek braniti zoper klativiteze, tedaj pač ne more več gledati na teoretično pravilnost kvart in terc. Kakoršen nasprotnik, tako orožje! — in mi smo že jetra in obisti pretipali tisti klikki, ki si navdaja po vsej krivici firmo slovenske duhovščine. Bog ne daj, da bi bil stan tako slep in korumpiran, kakor je ta klika in hvala Bogu, da ni in da ne bo nikdar. Kajti potem bi bil konec besedij marsikje! Tudi slovenska duhovščina po svoji ogromni večini ne hodi pred vaše jasli, ker se le brezznačajniki dajo slepiti in loviti z obljubo nekrščanskega posvetnega gospodstva — to dokazala je jasno in glasno tista Sežanska skupščina, ki vas je tako neljubo dirnula in o priliki katere ste s skrajnim cinizmom odbili bratsko roko, ki smo vam jo ponujali v znamenji miru in ljubezni. Stanovska stranka torej niste, poštena stranka tudi ne — klika ste in družega nič, vi, ki podpisujete to, kar vas uči krivi svetnik od Kala. Pred jasli klika pa ne gre, komur bije v prsih srce slovensko in makari da se vam posreči s podlo zlorabo svojega poklica začasno oslepiti narod. Dolgo ne bo trajala vaša slava! In da bi prišli še hujši časi, vendar denuncijantom ne bomo uklanjali glav ter jih ne bomo nikdar. S takimi sredstvi je tudi še ne boste uničili prave narodne stranke in brez bojazni klicali bomo slej ko prej vam zapeljanim in vam zapeljivcem — ti slepec si, a ti slepár!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. avgusta.

Plener v Chebu.

Poslanec Plener se je vrnil iz kopeli in bo zopet prevzel vodstvo levičarske stranke. Za časa njegove odsotnosti so posamični voditeljski levičarskih čet preobračali razne kozolce in na svojo pest izdavalí direktiva. Da se stranka zopet organizuje in začne postopati po jednotnem načrtu, stopil je Plener danes pred svoje volilce, to je pred člane trgovinske zbornice v Chebu, da jim pojasni poli-

LISTEK.

Njegov vis-à-vis.

(Izvirna humoreska. — Spisal R. M.)

„Ne čaka na mene“ —
(Gorazd).

— Iz javnega vrta prihaja prijetno mameč vonj, španski bezeg se trudi dišati na vsó moč, lahen veter se igra z mladimi peresci ter siplje nagajivo bele in rudeče cvete raz veje... —

Tako vzdihuje moj prijatelj Vinko, katerega sem posetil popoldne. Žalostno se drži, kakor bi šel za pogrebom. Danes ima „svoje trenutke“. Ob oknu sloni in se vede prav kakor kdo, ki ima na jeziku nekaj, česar se boji, da bi povedal. Ker je pa tako lepa stvar, ne prašam ga, kakšne misli in skrbi mu moré štiriindvajsetletno srcé, ter ves zamaknen temeljito preiskujem duhtečo vsebino njegovega tabačnega mehurja. Naposled se Vinko vender ohrabri in izpregovori.

— Sestanek hočem imeti, še danes, tudi jaz hočem kaj doživeti, to ti rečem, in, ako mi ne pomagaš, odpovem ti — prijateljstvo... —

— Izpusti me; uničen padem na stolu nazaj. Ne, to je preveč! Poznam prijatelja v dušo; ako mu ne

priskočim, bati se mi je, da uresniči strašno grozno! Vsemu je zmožen. Torej

„Kar mora bit', naj se zgodi“.

— Govoril si besedo trdo, odvrnem mu. Toda žrtve krepé prijateljstvo. Pripravljen sem na vse hudo. Razpolagaj z mojimi skromnimi silami.

Vinko dleskne z desnico. To je znak njegovemu največjemu veselju. Tako glasno, tako podjetno dleskal je, kadar se je videl zapisanega v vseučilišni auli na črni deski v prvem razpredelku: „Geldbriefe“.

Vede me k oknu. Nama nasproti, za nadstropje višje se trudi nekdo pri jalousijah. Nežna bela roka se zasveti v popoldanskem solnci in pokaže se obrazek, mlad, vesel, prijazen.

— Ona je, pouči me Vinko.

— Ona? Čudim se. Ni mogoče; kdo bi si bil to mislil!

— Miruj, prijatelj!

— Ah, ali je lepa. Te oči, ti laski, ta noseč, te...

— Dejal si poprej, da se ne brigaš za tuje stvari, prekine Vinko moj slivospev. Bodi konsekvanten! Zakaj vse tam gori je moje, oči in laski in vse, s noskom vred. Zatorej mi ne boš preveč migal tja gori, temveč poskriješ se mi tu za za-

tvornicami in poveš, kaj mi je storiti pravega o pravem času, da se vse dobro in lepo izcimi.

Na ta način je Vinko prepredil vsako tekmovanje; seati sem moral takó, da me krasni vis-à-vis nikakor ni mogel videti in moral igrati nižjo ulogo ljubimskega souffleurja, dočim se je Vinko široko postavil za drugo, na pol odprto zatvornico.

— Torej! Avanti! opomni me prijatelj moje dolžnosti.

— Najprvo, oglasim se raz svoj stol, najprvo jo prav milo in prijazno poglej!

— Tako-le? praša Vinko ter se trudi gledati po mojem receptu.

— Ne, ljubi moj! Tako že ne. To ni niti prijazno, niti milo. Takih velikih očí ne smeš delati, niti ne smeš obrv tako visoko kremžiti.

— Dobro tako-le, ne? Pogledaj me!

— Niti tako ne, posvarim ga prijateljski. Mižati ne smeš in usta ne tako pretirano stegovati, sicer užališ vis-à-vis, ki si lahko misli, da se norčuješ.

— Torej, kako pa, za Boga? zastoka Vinko malodušno.

— Pogledaj jo, — kaj ti naj rečem —, ej, tako, veš, kakor pogledaš koga, proseč ga, naj ti posodi pet goldinarjev „do prvega gotovo“.

Da je ta svečanost uspela povsem sijajno ter obrodila i gmoten uspeh na korist imenovanemu društvu, na tem se ima naša čitalnica zahvaliti v prvi vrsti neumornemu predsedniku svojemu, g. dru. Josipu Kenda, kateri se je mnogo trudil o potrebnih pripravah za to svečanost in ob dostojnem izvršenju taiste. Najel je godbo iz Prvačine, dva gledališka igralca iz Trsta (gg. Grebenca in Janša), vodil je postavljanje odra in plesišča na čitalniškem dvorišču ter sploh vso olepšavo svečanostnega prostora. Slava mu!

Takoj po večernicah se je pričel ples za okoličansko mladino, kateri je trajal do sedmih zvečer na lepo opletenem in z mnogimi grbi okrašenem plesišču. — Ob osmi uri zvečer vršila se je potem gledališka predstava Linhartove igre „Županova Micika“. Na pričetku taiste stopil je na oder čitalniški predsednik g. dr. J. Kenda ter v jedrnatem govoru razložil namen prirejene slavnosti, proslavljač zasluge g. Josipa Gorupa zlasti s pogledom na korist dijaškemu podpornemu društvu „Radogoj“, katerega velevažni nalog nam je opisal na svršetku svojega govora, zaklicavši trikrat „Slava gospodu Josipu Gorupu!“, čemur je odlično občinstvo pri-trdilo z oduševljenimi vzkliki.

Po predsednikovem nagovoru igral je Vipavski tamburaški zbor toli spretno in izvrstno, da je moral ponavljati malo da ne vsako točko, zlasti mlo je igral „krasni Sarafan“.

Znana Linhartova igra, katere stoletnica se je praznovala baš letos, izvršila se je razmeram primerno jako povoljno. Posebno so se v njej odlikovali g. Radoslav Silvester, prespretni naš režiser in starina igralcev na Vipavskem odru kot „oče žepan“, g. Janša iz Trsta predstavljalec „primojruhastega“ Anžeta, brdka Uršičeva Rezika, igrajoča po kulturi hrepenečo kmetsko deklico povsem naravno in pa jovijalni g. Borovščakov (Grebenec) rojen šaljivec-Rajbnčan, kateri si je z rdečenosnim svojim „doktorjem Glazkom“ zaslužil res lovor-venec slave. — Nato je pela gospodičina A. Perk o svojo transkripcijo pesmi „Luna sije“ toli ljubko, da jo je morala ponoviti.

Potem, ko so tamburaši in godci zaigrali zopet nekaj komadov, nastopil je iz nova g. Grebenec ter v jako dobro izbrani maski igral sam za se spisanezanega zanikarnega „Lumpa“ izborna. Zlasti so ugajali pikri njegovi kupleti. Ta točka je bila, rekli bi, vrhunec vse svečanosti!

Po izcerpljenji vzporeda se je pričela običajna prosta zabava, to je mladina je rajala do jutranje zore, ostali gostje pa so prepevali in si napivali pod zeleno murbino streho ondu ob vrtu vse do belega dneva...

Tako je Vipavska čitalnica proslavila plemenitega rodoljuba, gospoda Josipa Gorupa. Da se njej v tem ni pridružil nihče z „onstran gozda“, — to nas ne boli! Ali jako žalostno pa je, da se nje ni spomnila z nikakršnim pozdravom niti naša ista „nadobudna mladež“, kateri na korist je naš slavljeneec daroval toliko tisočakov, kakor doslej še nobeden Slovenec! No pa smo ipak opravili i brez tistih, katere smo videli, da jih ni bilo in imeli

tralne Afrike. Ko se je naskakal, praša me, kaj naj ji govori pri sestanku.

— To moraš pa sam vedeti. Srcé ti narekuje, nič se ne boj.

— Ne, ne, le povej mi, kaj naj ji rečem, da ne stojim pred njo kakor štor.

— No, ko se snideta, zahvali jo pristrčno, da je prišla in poljubi ji roko.

— In potem?

— Potem sedeta na kako klop, ki so nalašč za to v parku, in prašaj jo to in ono, vmes pa ji poveš, kako je lepa itd.

— Kaj naj jo prašam?

— Ljubljani prijatelj, siten si! Prašaj jo, igra li klavir ali gosli, ali brenka na citre, ali gode samo na bas, ali morebiti vse skupaj, — in zakaj; ali je rajša krompir ali špinačo; kolikokrat na mesec si striže nohtke, katero mlo rabi obično; ali ima še vse zobe zdrave; ali je imela vedno tako majhne roke; kako misli o balkanskem vprašanji, kako o krinolini? Pohvali ji okrogli obrazek in opomni, da bo jutri polna luna...

Drugi dan vprašam prijatelja po sladkih trenutkih njegove sreče.

— Počasi se šetam po parku, pripovedoval je,

smo se izvrstno, saj so prišli k nam gostje z juga in zapada, t. j. iz Trsta in Gorice in to peš, na voze in na „kolesih“. In kdor je bil ta dan v Vipavi, uveril se je, da je ondu še vedno nekoliko veselih ljudi, katerim megla čmerikavosti še ni omračila pogleda v pisani svet...

Iz Ribnice, 16. avgusta. [Izv. dop.] (Železnica. — Naš kraj in naše potrebe.) Zadnji popravki železniških zgradb kažejo, da ni več daleč dan, ko se slovesno izroči prometu proga Ljubljana—Kočevje in se odpre tuju dolgo nepoznani del dolnje Krajine. Občinski naš odbor se zelo trudi, da se preporodi sorazmerno vse gibanje v trgu, kakor to zahteva jedna največjih in najugodnejših postaj Dolenjskih železnic. Kolodvor, oddaljen komaj streljaj od trga, zvezal se je že z njim, podreti bo treba le še nekaj poslopij, da se cesta podaljša in pokaže v celoti. Njo bodo križale tri druge z železniško progo vzporedne; svet mej njimi pa se bode razdelil v stavbene parcele, kjer se utegne razviti v kratkem nekaka „urba nova“ starodavnega trga „sühe ruobe“.

Zgradba vodovoda po uzornih načrtih deželne inženjerja g. Hraskega vidno napreduje. Reservoir se že gradi, jarek za pokladanje cevij se bode pa kmalu dogotovil. Ta v nas, žal, še nekako redka novodobna naprava bo gotovo pospeševala razvoj našega trga. Srečno je pač deloval v smislu vsestranskega napredka nepozabni naš župan in notar g. Fr. Erhovnic, žal, da je nesel dokaj neizvršenih načrtov v prerani grob.

Preporod pa je tudi v resnici potreben za vso dolino in njeni domači obrt. Posebno zadnje je, kar se bo moralo gojiti in razviti, da se onemogoči tuja konkurencija. Treba bo tukajšnjim obrtnikom vzgojiti si lastnih močij, ki bi delovale zlasti z upeljivo pripravnih strojev ter razvijale in spopolnjevale domače izdelke. Po teh nazorih že dokaj časa deluje tukajšnji podjetnik in tovarnar lesnih in žičnih izdelkov g. M. Pakiž. Naj bi našel mnogo posnemovalcev-narodajakov.

Prepotrebna bi bila istotako za našo dolino keramična strokovna šola, da ne preplavijo in uničijo tuji izdelki starodavne, v nas čisto premalo cenjene stroke domače industrije. Želeti je le, da vsaj dežela pošilja nekaj nadarjenih mladih lončarjev v znameniti keramični strokovni zavod v Bechyň na Češko, ako se že zavlada njegova ustanovitev na domačih tleh. To velja zlasti za prvo silo, ko potrebujemo učnih močij za tako šolo. Domači obrt je spas naše doline, kakor bi bil gotovo lahko tudi kje drugje.

Ko se železnica odpre, bo prej ko ne privabil naš trg mnogo tujcev, ki se bodo divili krasni Ribniški dolini. Poldrugo uro hoda od nas je znamenita stena pri Sv. Ani v Mali Gori, s katere se odpre gledalcu veličasten razgled od orjakov gorenjskih po vsej dolenski strani, kjer šele dolgi hrbet Gorjancev zapre daljnji pogled v bratsko zemljo. Blizu cerkve pa se razprostire pred njim v celoti širna panorama Ribniške doline.

Od Ribnice tudi ni daleč k zgodovinsko zanimivi pol-razvalini Rtnškega gradu, kjer so se v

ne prav židane volje. Raz stolp mestne svetovalnice bñje osem; bližnja votivna cerkev ponavlja udarce kakor v potrdilo. Obidem ves vrt; nikjer nič. E, tamle, na klopi, da, moj vis-à-vis! Ali ne sam! Poleg nje sedí mlad mož. Prstan z rubinom ima na roki...

— Najin sosed?

— Takó je!

— Ki je večkrat zakašljaj?

— Ne poprašuj!

— In kaj si storil?

— Kaj naj bi storil! Da bi ga pozval? Kaj takega ne. Saj še prav živeti nisem pričel, in dvo-boji so ba,è jako nevarni. Zato sem se zadovoljil s tem, da sem se nekoliko jezil kar na tihem.

— Skromna duša! In tvoj vis-à-vis? prašam ga.

— Odpovedal sem gospodnji stanovanje. Vis à vis se mi je zameril. Ne zmenim se nič več zanj. Naj se ljubita tam v parku...

— ... katerega, no — dražim Vinkota.

— Kaj, katerega?

— ... katerega preveva prijetno mameč vonj, ha, ha, in španski bezeg se trudj dišati na vso moč, kaj? in lahen veter se igra z mladimi peresci ter siplje nagajivo bele rudeče cvete raz veje...

Vinko ne odgovori. Zameril sem se mu, kakor se mu je zameril njegov vis-à-vis.

prejšnjih stoletjih potezali tlačeni kmetje za „staro pravdo“. Izleti čez Novo Štíto, glasovito božjo pot, zlasti za časa kužnih bolezni, preko Sodražice k Sv. Gregorji ne zaostajajo za drugimi gledé prirodnih lepot in krasnih razgledov. Pod rebrom Vélke Gore menjajo se tvorbene plasti; ondi preneha Gutensteinov apnenec in začenja triasformacija, valed česar izvira ondi dosti dobrih studencev. Vrelca Bobodljivec in Radlesovec porabita se za poprej omenjeni vodovod. Za prirodoslovca so gotovo zanimivi velikauski divji gozdi, ki pokrivajo raztegnjeno sleme Vélke Gore in se razširjajo daleč doli v Hrvaško. Po gozdu se še rad klati kosmatinec v veliko veselje nadebudnim lovcem, a v strah zadoljskim kmetom in v škodo njihovi turščici. Jako hvaležen je tukaj tudi lov na divje peteline. Prijatelja naše domače obrti utegne zanimati, kako se napravljajo pod milim nebom škafi in obodi za sita, rešeta in rajte ter občudovati, kako spretno zna naše ljudstvo obdelovati les, naj si je trd ali mehak. Mikavni izleti so nadalje v Podgoro k izviru Ribnice — skozi Dolenjo Vas v Rakitnico, kjer ponica mineralna voda istega imena. Škoda le, ko se nihče ne spomni, da bi preiskal vodo — morebiti bi se dalo ondi napraviti kako zdravilišče, kar bi zlasti sedaj bilo pomena, ko se otvori železnica. Gotovo bo tudi „Slov. planinsko društvo“ pozorno na te izlete.

Ozrimo se konečno zopet v Ribnico. Ondi napravil je v nedeljo 13. avgusta tamburaški zbor, broječ 14 domačih močij, svoj prvi veliki koncert, obsezaajoč 12 večinoma slovenskih in hrvaških skladb in to v prostorni dvorani g. Arkota. Udarjali so, kakor je izrekla občna sodba, prav izvrstno, nekaj točk morali so celo po večkrat ponoviti; gotovo nemala zasluga spretnega in vztrajnega zborovodje g. A. Kezela. Prišlo je mnogo izbranega občinstva iz trga in iz okolice poslušat milozvoka jugoslovanska glasbila. Koncert je počastil s svojo navzočnostjo tudi predsednik „Slov. planinskega društva“ g. prof. Fr. Orožen. Po koncertu razvil se je prav živahen ples, kjer smo seveda imeli čast čuti marsikatero nemško besedo, kar je pa v nas Slovencih povse umevno, saj hoče nek tukajšnji g. uradnik s slovenskimi strankami uradovati tudi nemški.

Postrežba je bila prav dobra, želeti je le, da g. hotelier vselej kaže jednako naklonjenost narodnim veselicam.

Iz Litije, 15. avgusta. (Posojilnica.) Po celem Dolenjskem snujejo se posojilnice. Danes ima ustanovni shod že posojilnica v Radečab, zadnje tedne pa so se snovale posojilnice v Kostanjevici, Trebnjem in Mokronogu. Torej vsi ti mali kraji so nas že prehiteli. Žužemberk, ta nekda tako zaničevani trg, ima posojilnico z lepim prometom. Litijani so se nekda radi ponorčevali z Žužemberčani, ali zdaj? Pa saj veste, Litija je naroden trg in ta fraza nam je zadosti. Imamo pevsko društvo, v Šmartnem tamburaše, naše domoljubne dame marljivo nabirajo za družbo sv. Cirila in Metoda; kaj nam torej treba posojilnice. Res je sicer, da se je pri Litiji že temeljito vgnezdil tudi nemški kapital in da bode nekega dne treba le polovice nekdanjega Vestnecka, pa se bode iz Litije dal prav čeden germanski tržič napraviti — ein neues Bollwerk. Da bi v teh razmerah bil potreben krepek denarni institut v slovenskih rokah, je menda jasno — pa kaj nam treba posojilnice.

Imeli smo nekda po dva deželska poslanca v našem trgu, oba kapitalista; imamo še družih rodoljubnih mož mnogo, ki čutijo kakov groš pod palcem. Mnogi taki moške bi od srca radi zaupali svoj denar javnemu zavodu — toda čemu posojilnica.

Če pride naš kmelič v zadrego, mora tekati od Poncija do Pilata. Po navadi denarja ne dobi pri zasebnikih, torej hajd v Ljubljansko nemško hranilnico, saj za slovensko mestno hranilnico še ne ve. Ali pa zaide kacemu trdemu upniku v roke, potem plačaj obresti in obresti, da se nikoli ne izkoplješ — čemu torej posojilnica.

Litijani, prekositi ste se že dali od vseh ostalih Dolenjcev, celo od malega Žužemberka, ali bodete še naprej zadnji ostali? No, potem prosite Žužemberčane, naj Vam pošljejo svojega raka in Višenjčane, da Vam posodijo svojega polža, da je bodete priklenili. Jeden nazaj, drugi pa počasi, to bode potem Vaše geslo!

tično situacijo. Brez dvoma bo ta Plenerjeva izjava zanimiva, to priznava tudi Dunajski „Vaterland“, ki ne prikriva svoje radovednosti, češ: znatiželjni smo izvedeti, kako sodi Plener o razmerah v lastnem taboru, o odnošajih mej levičarsko stranko in vlado ter o konsekvencijah njegove politike na Češkem. — Že sedaj se lahko trdi, da bo Plener vladi grozil z opozicije in Bog vé s čim še, a tega ni vzeti preveč tragično. Tudi levičarji ne jedó vrele juhe.

Javni napisi v Brnu.

Brnski Germani so lani premenili napise javnih ulic, cest in trgov ter je napravili samo v nemškem jeziku. Ker so to storili Nemci, jim vlada ni ugovarjala, navzlic protestom češke manjšine. Ker je že leto dni poteklo, kar je češka stranka podala namestništvu protest zoper samonemške javne napise, šla je te dni zopet neka deputacija k vladi prosit rešitve, vrh tega pa je narodna stranka sklicala ljudski shod, kateri se je vršil dné 16. t. m. in na katerem se je pretresalo vprašanje o javnih napisih. Glavni govornik dr. Stranský je na rezeke način pretresal to stvar in nasvetoval, naj češko prebivalstvo Brnsko naravnost pri županu in pri občinskem svetu zahteva, naj se napravijo dvojezični javni napisi. Ako bi to ostalo brez uspeha, morala bo češka stranka odločiti se za energične korake. Nemške trgovce in obrtnike bi bilo potem bojkotovati in skrbeti za to, da ne bo mej mestom in okolico nikake zveze več. Vladni komisar je govorniku večkrat segel v govor in grozil z razpustom, a videč silno razburjenost množičnih zborovalcev je zopet odnehal. Shod je volil posebno deputacijo, katera pojde k županu prosit, naj se napravijo dvojezični napisi.

Socijalistične demonstracije.

V predvečer cesarjevega imendana priredili so Praški socijalisti velikauske demonstracije in na nekaterih krajih prišlo je celo do izgrediv. Demonstrantje so ponekod pobijali okna in se spoprijeli z redarji. Metaliso na redarje kamne in posamične strahovito pretepli. Očividno bila je to socijalistična in protidinastična demonstracija, katero je iskreno obžalovati, če pa neki nemški listi trdó, da je vse te dogodbe zarezati na rovaš Mladočebom, je to perfidna laž, kakršno zamore izustiti samo Nemec.

Madjarske razmere.

Organ grofa Apponyja začel je zopet boj zoper Wekerlovo ministerstvo. Obširno razlaga, da vlada v ministerstvu velika razlika nazorov in da je pri zadnjih ministerskih sejah, trajajočih skoro nepretrgoma 14 dni, prišlo do resnih razporov; ministri baron Férjerváry, grof Csaky in grof Béthien se hočejo odpovedati. Csaky in minister grof Lajos Tisza nimata pri dvoru nikakega upliva. Férjerváry kandiduje bajé zategadelj za vojnega ministra, da ne učaka na sedanjem svojem mestu zadnjih trenutkov Wekerlovega ministerstva. Wekerle — končuje list svoj s perečim sarkazmom zabeljeni članek — bo morda otvoril jesensko zasedanje državnemu zboru, a zaključil ga kot ministerski predsednik gotovo ne bode. — Ta novi napad na vlado svedoči, da ministerstvo ne more računati na pomoč Apponyjeve stranke zlasti ne gledé cerkvenopolitičnih predlog, a brez te pomoči se ne more nadejati zmage. — V „Magyar Hirlapu“ priobčil je predsednik kluba narodne stranke, Ferdinand Horanszky proti ministerstvu oster spis, v katerem dokazuje, da se ministerstvo lovi, kakor da nima trdnega stojišča in da je postalo povsem nesposobno za upravljanje države, ker nima nikakega upliva niti navzgor, niti navzdol.

Vnanje države.

Rusko-nemški carinski boj.

Rusija je z zadoščenjem vzela na znanje, da se hoče Nemčija še pred 1. oktobrom pogajati radi

trgovinske pogodbe. V tem pa merita Rusija in Nemčija svoji sili v tibem boji. Nemčiji je mnogo do tega, da dokaže, da ni odvisna od ruskega žita in da to nima nikakega upliva na žitno ceno na Nemškem. Rusija zopet dokazuje, da nima nikake izgube, tudi če svojega žita ne mora razpečati na Nemškem. Ako bi se to posrečilo, bilo bi to velikankega pomena. Rusi tudi že isteže novih tržišč za svoje pridelke. Najprej so se ozrli na Italijo, sedaj pa gledajo v Carigrad. „Novoe Vremja“ pravi: Carigrad je od Odese 36 ur, od Sevastopola pa 28 ur oddaljen, seveda po morju. Carigrad ima nad milijon prebivalcev in že sedaj kupuje raznovrstne ruske izdelke in pridelke v veliki množini. Vrh tega gre iz Carigrada mnogo blaga v azijsko Turčijo, v Sirijo, Palestino, Egipt, deloma na Bolgarsko, v Epir, Tesalijo in celo na Grško. Če se to uvažuje, se spozna silni pomen, kateri ima Carigrad kot trgovinsko središče. Če si ga osvoji Rusija, razproda lahko tukaj vse, kar boče.

Francozi in Italijani.

Kadar skopni sneg in se začne lepa pomlad, odpravljajo se italijanski delavci z doma, da si v tujini prislužijo kaj več, nego jim zamore dajati lastna domovina, blažena dežela pomešanč in polente. Veseli niso teh gostov nikjer. Tudi pri nas jemljó domačinom kruh, ker delajo za vsako ceno a še več kakor k nam se pritepe teh ljudij vsako leto na Francosko. Ker zahteva francoski delavec boljše plačo nego italijanski in ni s tako slabim življenjem zadovoljen, kakršnega je vajen Italijan, mu delajo nepoklicani gosti veliko konkurenco. Že večkrat so bili radi tega krvavi izgredi nastali in tako tudi predčerašnjim v mestecu Aignes Mortes. Tam so velikanske saline, pri katerih so Italijani delali za tako nizke cene, da noben domačin ni dobil več kruha. Razburjenost mej francoskimi delavci je bila torej naravna. Prišlo je večkrat do konfliktov, prepirov in pretepov. V sredo so Italijani napadli francoske delavce in deset izmed njih težko ranili. Vsed tega je prekipela potrpežljivost francoskih delavcev. Napadli so Italijane in nastal je grozen pretep, pravo mesarsko klanje. Več kot 30 oseb je bilo ubitih, ranjencev sploh ni moči prešteti. Orožniki niso mogli varovati Italijane; ti so utekli iz mesta in begajo deloma v okolici, kjer jih preganjajo Francozi kakor divje zveri, deloma jih je županstvo odpravilo v Marzilio. Vojaštvo je napravilo v mestu mir, v okolici pa hodijo večje patrolje. Tudi iz drugih francoskih mest se javlja, da se je začelo neko gibanje zoper Italijane. Županstvo v Aignes Mortes je izdalo oklic, v katerem opominja francoske delavce, naj mirujejo, ter jim obeča, da ne bo v salinah noben Italijan več delal.

Dopisi.

Iz Celja, 17. avgusta. [Izv. dop.] (Južno-štajerska hranilnica. — Napisi okoliške občine in nemška kultura. — Novi župan. — Podružnica sv. Cirila in Metoda na Teharjih.) Dne 28. julija t. l. presegle so vloge naše mlade južno-štajerske hranilnice prvi milijon. Ako se pomisli, da šteje ta hranilnica še le peto upravno leto in da je mestna hranilnica Celjska koncem svojega četrtega upravnega leta imela še le 223.828 vlog, potem se da preračunati, kako silno se bode še razvil ta naš narodni zavod. Uvidi pa se tudi, da so vsaj v tem oziru naši narodnjaki osobito duhovniki in posestniki zvesti pristaši principa „Svoji k svojim“, kajti večina tega premoženja je imovina imenovanih krogov. Toda še veliko več bi se dalo storiti, če bi v vse narodne kroge pre-

šinila ta misel, da treba podpirati le narodne zavode. Tako pa vemo še o velikih narodnih kapitalijah, ki počivajo v blagajnicah nemških hranilnic.

Vkljub temu, da se ta južno-štajerska hranilnica razvija tako ugledno, je ona najbolj sovražen slovensk zavod. Po receptu dra. Foreggerja imenuje se v celjanskih ustih le: „Die Kampfsparcasse“. Da ji ti pigmejci doslej niso mogli z vso zlobo nič prizadeti, dokaže samo njihovo onemoglost.

Pa kaj vse ne jezi te Celjske po sili Nemce. Pred nekaterimi dnevi praznovali so nadepolni Celjski burši — število ni ravno pregrozno — svojo knajpo. In drugi dan je manjkalo na okoliški občinski hiši vseh tabel z dvojezičnimi napisi. Da bi se kaj tacega na nemškem poslopji v Ljubljani zgodilo, — kakšen krik bi bil po celi nemški liniji! Mi pa ne znamo porabljeti takih retij. Bode pač treba jedenkrat organizirati tudi v Ljubljani nekaj „Pressbureau“. Snovi ne bode manjkalo, ker le z enakim orožjem se ubranimo nasprotni podlosti. — Kako igra ravno te dni telegraf, ko je v Pragi zmanjkalo dveh nemških napisov!

Celje ima sedaj potrjenega novega župana Stigerja. Mož ni bil po navadi v prvi vrsti posilnemskih kričačev. Ali če bi hotel uvesti mej naše razmere vsaj čut dostojnosti, moral bi imeti jekleno roko in voljo — in te ne bode. In vender bi v Celji le taktnega župana trebalo, pa bi se vselil mir mej slovensko okolico in mestnim renegatstvom. Tako pa naša okolica nejevoljno opazuje te mestne razmere. Narodna zavest v okolici vedno raste in nekega dne postala bode Celjanom neprijetna.

Zaveden naroden kraj v najbližji okolici so Teharji. Odkar se je ustanovila tam podružnica sv. Cirila in Metoda, nastalo je živahno življenje. V nedeljo 20. t. m. bode praznovala ta podružnica že III. občni zbor. Ta občni zbor bode zanimiv še posebej, ker se ga bode korporativno udeležil tudi „Celjski Sokol“. Obeta se od mnogih strani obilna udeležba. Zanimanje utegne obuditi tudi to, da se bodo pri tej priliki lahko ogledale nalašč razstavljene insignije nekdanje Teharske samostojnosti: žezlo, privilegije, zastave, helebarde itd. Tudi deputacija Ljubljanskega „Sokola“ se pričakuje. Na svidenje torej v Teharjih.

Iz Vipave 17. avgusta. [Izv. dop.] (Svečanost tukajšnje čitalnice na čast g. Josipu Goruppu in na korist društvu „Radogoj“.) Slovenci smo postali v poslednji dobi narod veseljakov. Svečanost za svečanostjo, veselica za veselico in hkrati dve, tri jeden ter isti dan vrsté se na vseh koncih in krajih naše domovine, da človek že res ne ve, katere bi se udeležil in kam bi se obrnil. Da te slovesnosti vzbujajo narodno zavest in pospešujejo občno radost, kdo bi to zanikal?

Na dan 15. avgusta, v praznik Vnebovzetja D. Marije, ko je v bližnjem Logu predzadnji veliki shod, napovedala je Vipavska čitalnica slavnost, s katero se ima izraziti zahvala veledušnemu mecenu slovenskemu, g. Josipu Goruppu na Reki na izredni podpori 10.000 kron društvu „Radogoj“.

 Dalje v prilogi.

Ta nasvet je zadel pravo. Vinko je pogledal, kakor je to mogoče le rahločutnemu dobremu človeku. Tak pogled gre direktao do srcá. Uspeh ni izostal. — Vinko obdrži svoj prijazen izraz in pomiga navrh še nekoliko z glavo.

Ah, vis-à-vis se zasmee! Za trenotek izbeži od okna.

— Ali si videl, smejala se mi je, raduje se Vinko. To je dobro znamenje. Oj prijatelj!...

To rekoč hotel me je Vinko objeti in pritisniti na svoje ljubeče srcé. Toda jaz sem nevarnost še v pravem času opazil in oborožil se v nenavadni prisotnosti duha z debelim ravnalom.

— Stoj, zavpijem hrabro. Nazaj! Danes imam novo kravato, katero bom varoval pred teboj in vsakomur do zadnje kaplje krvi!

Vinko obledi. Take odločnosti se bržkone ni nikdar nadejal.

V tem se vrne vis-à-vis s slamnikom, katerega jame kititi.

— Oj, ko bi bil jaz ta slamnik, stoka Vinko; tako zaljubljeno ga gleda! No, časih tudi čezenj, čez ulico, na me, mislim. Da, mislim, ljubi Fran, nekaj negotovega je v njenih sicer tako krasnih očeh. No, boji se menda, da bi naju kdo ne opazil.

Pametno dekle! Zdaj se postegnem malo bolj. A! Pri sosednem oknu je nekdo. Gotovo masculini generis. Sicer pa ne vidim od njega več, nego roko, na njej prstan z rubinom, v njej cigareto. Ali ne meniva se zanj, prijatelj! Moje misli naj leté le čez cesto v višje nadstropje. Ona se zopet smeji. Kako ji ugajam! To je prav, no.

— Zdaj stopiš za korak naprej, svetujem mu. Ona ve, da bije za njo za temi jalosijami plemenito srcé. Ti pa, ljubljani mladenič, stôri takó, kakor ti rečem. Pritisni palec, kazalec in srednji prst svoje krepostne desnice na cvetoče ustne in vzpelji v elegantnem krogu roko navzgor, prste nekoliko odpirajoč in pa napravljajoč z ustnicami oni sladki mlask, kateri je brat pravemu poljubu.

Vinko se mi ganljivo zahvaljuje; tiste trenutke sem čutil, kako koristen ud človeške družbe da sem, in spoštovanje do samega sebe je doseglo v meni hvalevredno stopinjo. Vzlasti pa mi je imponiral zadnji stavek, v katerem sem tako fino določil sorodstvo poljuba. Prijatelj se tedaj pripravljaj, da izvede moj nasvet. Posrečilo se mu je izvrstno. Vis-à-vis blagovolil se je ljubko nasmehavati, kakor mi je trdil Vinko.

— Le pogledi njeni imajo tako nekaj negotovega, tožil je.

Mej tem narisal sem s svičnikom krvavorudečim plamteče srcé.

To srcé je pokazal Vinko dražestnemu dekletu, tako tudi švedsko škatljo „Sikkerheds Taendstikker“, da razodene velkanski požar v svojem srci. Na obe ideji nisem bil malo ponosen.

V tem trenutku izgine „vis-à-vis“. Kmalu pa se vrne z listom, na katerem je narisana velika osmica; zajedno kaže s prstkom proti javnemu vrtu.

— Oj ti dobra vila, hvala ti lepa, kako si prijazna, veseli se Vinko. Da, da, pridem, gotovo, ob osmih, točno. To je izvrstno. Tu imaš poljub, tu še jeden, še dva, tri! In to goreče srcé še jedenkrat poglej!

Vis-à-vis res pogleda, vidi srcé, gleda prijatelju v oči, zdaj pa tako naravnost! Nič negotovega ni več v njih! Ali kaj je to? Zasmee se, zarudi — in hitro zapre okno. Ni je več!

Najin sosed, od katerega ni bilo videti več nego roke, cigarete in prstana z rubinom, zakašlja. Morda vender ni ničesar opazil? A, kaj še. Kdo se bo vedno bal!

Vinko je zaplesal od samega veselja, da ima danes sestanek, „da danes nekaj doživi“, po sobici ples, ki ni bil niti polka niti valček, temveč najbolj podoben divjim bojnim plesom narodov črne cen-

Domače stvari.

— (Vladika Strossmayer.) Gotovo bode vsak pravi Slovenec pozdravil z največjim veseljem vest, katero prinaša Zagrebški „Obzor“ o zdravju prevzvišenega mecena jugoslovenskega, ki biva že dlje časa na Slatini pri Rogatcu. Prevzvišeni vladika Strossmayer podaljšal bode svoje bivanje na Slatini in je zdravje njegovo prav povoljno. Vsi, ki so imeli srečo bivati v društvu njegovem, navdušeni so po živahnosti in bodrosti njegovega duha. Jasno se vidi, da sta se mu povrnila čilost in zdravje. V Rogatcu biva tudi nadbiskup Barski, monsignor Milinović.

— (Štajerski duhovniki v „Slovenskem Narodu“) Poštenjak „Slovenec“ se v svoji predsinočni številki silno jezi, da je bil naš list v prijetnem položaji, izkazati tudi kronin dar nekaterih štajerskih duhovnikov družbi sv. Cirila in Metoda ter sumnič svojega tovariša-pošiljatelja, da je proti volji ostalih darovalcev poslal dotični dar na naš list, nas pa, da se usilujemo štajerski duhovščini, akoravno ona za nas prav nič ne mara. Beležeč ta zopetni sijajni dokaz smešne strasti, nimamo kaj odgovoriti. Mi bi tudi „Slovenca“ od srca čestitali, ako bi hotel prav veliko nabrati za družbo sv. Cirila in Metoda in najbolj veseli bomo, ko bo izkazal prvi kronin dar — prevzvišenega g. knezofskofa dra. Missie. — Ne jezite se, temveč prekosite nas. To bi bila plemenita in katoliška osveta.

— (Za pokojnega Fr. Gestrina) se bodo brale sv. maše v župni cerkvi pri sv. Petru v torek 22. avgusta od 5. ure zjutraj nadalje. Ob 8. uri pa bo slovesna peta črna maša, h kateri vabi prijatelje in častilce pokojnega pesnika „Pisateljsko podporno društvo“.

— (Blaž Košmelj †.) Nagle smrti umrl je danes v Otočacu g. Blaž Košmelj, v Ljubljanskim narodnih krogih dobro znani potovalec tvrdeke Fr. Ks. Souvanove. Pokojni rodil se je v Železnikih in bil v krepki moški dobi 35 let, ko ga je nemila smrt pokosila daleč od svoje domovine. Bil je ljubezniv družabnik, vzoren in značajan narodnjak in podpornik vseh narodnih društev. Bodi mu blag spomin in lahka mu bodi bratska zemlja hrvatska!

— („Agramer Tagblatt“) priobčil je v predvčerajšnji številki zanimiv dopis z Dolenjskega, v katerem se pojasnjuje postopanje Kočevskega okrajnega glavarja dr. Thomanna v neki gospodarski zadevi. Kakor čujemo, doposlala se je ta številka „Agr. Tagblattu“ raznim poslancem in nekim drugim politikom.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Iz Radgone in Gornje Radgone na Štajerskem poslal je č. g. Janko Frasov 104 krone, nabrane mej tamošnjimi rodoljubi pod geslom: „Živila slovenska odgoja slovenske mladine. Bog blagoslovi slovensko družbo sv. Cirila in Metoda!“ Darovali so: G. E. M. Fuchs 4 krone; po 2 kroni: gg. grofica Fünfkirchen, grofica Wurmbrand, gg. I. Vrasov, V. Vounoš, Thurman, Andrieu, Borovnjak, Arnold, Stelzl, Fr. Fuchs, A. Haušl, L. Yrer, O. Ploj, A. Ruedl, A. Benko, Muršec, Bišanec, 3 neimenovani; po 1 krono: gg. L. Silec, J. Zemljič, A. Mark, A. Belšak, Moravec Vaupotič, Fr. Lovrenčič, Andr. Lovrenčič, Škerlec, dr. Gorički, Šlander, A. Simonič, I. Kürbos, I. Hvalenc, Zinkovič, Semper aliquid, Simonič, dr. Simonič, Roza Simonič, M. Klansič, Fluk, Ješofnik, Cl. Bouvir, Fras, Liszt, Gregorič, Klobasa, Sedlak, Schwarz, Fr. Human, Berndt, Halbärt, Mačig, Schwarz, Merlini, Schmiederer, Jelušan, Kuzmice, Frisch, Faber, Schranke, Wegscheider, C. Neuwarth, Eisenbach, Knobbe, C. Sock, I. Kocbek, M. Reisinger, Klein, Spranger, V. Sova, Schönwetter, Schwarz, Vinkler, A. Geršak, C. Claus, Simonič, Rother, Schrafl, Kodolitsch, 2 neimenovana. — G. dr. Peter de Franceschi na Dunaji poslal je 10 kron, pisoc: Povodom preane smrti prijateljev svojih, Gestrina in Bilca, pošiljam Vam za našo šolsko družbo, za koju smo se vsi skupno vedno navduševali in po svojih močeh resno delovali, deset kron ter izrekam ob jednom prošnji do svojih prijateljev in sovrstnikov, naj oni istotako časté spomin umrlih. — Gospa Jelisava Kupljen, soproga c. kr. notarja v Crnomlju, poslala je 10 kron, pisoc: Ker sl. družba sv. Cirila in Metoda zdaj teče koroškim bratom na pomoč, položim za olajšavo srca v ta namen mrvico 10 kron kot daritev. — Skupaj smo vzprejeli danes

124 kron, katere izročimo vodstvu. Živili rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— (Zahvala.) 319⁷² „prvih“ kron je sl. uredništvo „Slov. Naroda“ včeraj blagoizvolilo oddati naši družbi. Imenovane krone so se naznačenemu časniku od 1. do 17. t. m. izročale in znakovale v številkah 174 do 187. Vštevi zadnjič izkazanih 3385 62 kron je torej izročilo uredništvo „Slov. Naroda“ 3705 kron 34 vin., nabranih od 17. maja do 17. avgusta. — S presrečno zahvalo in iskrenim priporočilom zabeležuje vodstvo ta deveti mu vročeni časniški kronin dar.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— („Pravnikov“ izlet) Odbor društva „Pravnikov“ v Ljubljani vabi vse častite gg. člane in prijatelje društva na izlet, kateri priredi v nedeljo, dne 3. septembra t. l. na Bled. Udeležniki se odpeljejo dne 3. septembra t. l. ob 7 uri 14 min. zjutraj z državnega kolodvora Ljubljanskega v Lesce, kamor dospo ob 8. uri 53 min., od koder odrinejo na Bled. Opoludne bode skupen obed v hotelu „Lujizina kopel“. Kuvert (brez pijače) stane za osebo 2 gl. Radi potrebnega naročila vozov in obeda naj se blagovolje udeležniki oglasiti, kakor hitro mogoče, najkasneje pa do dne 28. avgusta t. l. društvenemu tajniku dru. M. Pircu v Ljubljani. Ker je to prvi društveni izlet na Gorenjsko, nadejati se je prav mnogobrojne udeležbe.

— (Novi poročniki.) Povodom cesarjevega rojstnega dne bili so včeraj nastopni gojenci tretjega tečaja vojaške akademije v Dunajskem Novem Mestu in tehnične vojaške akademije na Dunaji imenovani poročniki: g. Josip Ahačič, sin Ljubljanskega odvetnika g. dr. Karola Ahačiča, pri 12. ulanskem polku; g. Ferdinand Pfeifer, sin deželnega tajnika g. Jos. Pfeiferja, pri 4. pijonirskem batalijonu. Pri naših domačih polkih imenovani so: g. Jurij Hohenberger pri 17. pešpolku; g. Ljudevit Rüling pl. Rüdinger pri 5. artilerijski diviziji; g. Artur Noč pri 47. in g. Leo Steinmetz pri 87. pešpolku; g. Karol Glöckner pri 7. in g. Moric vitez Asten pri 19. lovskem batalijonu.

— (Kranjski veteranski kor) priredi jutri v proslavo rojstnega dne cesarjevega na okrašenem vrtu gostilne „Pri združenju“ v Šiški cesarsko slavnost, pri kateri bode sodelovala vojaška godba slavnega c. in kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. Začetek ob 4. uri popoldne. Veterani se zberó ob 3. uri popoldne v korni pisarni.

— (Kresovi.) V čast rojstnega dne presvitlega cesarja goreli so včeraj v ravninah in planinah kresovi. Z „Drenikovega vrha“ videli so se ob 9. uri kresovi „pri sv. Jakobu“ pod „Zaplato“ in vrhu „Zaplate“. Jeden gorel je visoko v Gorjancih in drugi pri „Jermanovih vratih“. Tudi v gorovji nad Bledom blistel je velik ogenj.

— (Razstavljena slika.) Akad. slikar g. Lj. Grile razstavil je v Kollmanovi razlogi na glavnem trgu najnovejši svoj umotvor, s pastelnimi bojami izdelan portrét stare ženice. Ta jako karakteristična, tehniško in umetniško dovršena slika kaže, kako marljiv, nadarjen in sposoben je gosp. Grile in kako lepo napreduje v svoji stroki. Opozarjamo občinstvo na to sliko; naj se vsakdo sam prepriča, da imamo v svoji sredi izvrstno moč in nam torej ni treba portrétov in druga slikarska dela naročevati pri tujcih. Svoji k svojim je lepo gaslo, a beseda mora postati meso, potem šele je kaj vredna.

— (Orožne vaje.) Te dni pričeli so dohajati brambovski rezervisti, da se udeležijo orožnih vaj. Dne 26. t. m. gresta 24. in 25. batalijon stanovat v Cerknico, drugi batalijoni bodo stanovali v Begunjah in v okolici. Pri silni vročini, ki je nastala poslednje dni, bode pač marsikateremu huda pela.

— (Vandalizem na pokopališču.) Iz Loža poroča se nam o grdem slučaju skrajne surovosti. Nekemu tamošnjemu uradniku — tako se nam piše — umrl je lansko leto sinček in roditelja sta dala napraviti na gomilo priprosto leseno ograjo s križem, na grob sam pa sta dala zasaditi cvetlice. Nekateri suroveži pa so jeli neusmiljeno trgati te cvetlice, tako da je moral oče poklicati na pomoč kazensko sodišče, katero je dva storilca tudi primerno kaznovalo. A v noči od 13. na 14. t. m. pa je bila ograja groba s silo iz tal iztrgana, razbita in kakih 80 korakov daleč proč iz pokopališča odnešena. — Želeti bi pač bilo, da bi poklicane oblasti zasačile in oestro kaznovale take suroveže.

— (Iz Zagorja ob Savi) se nam piše: V četrtek zvečer je bila prirejena v proslavo cesarjevega rojstnega dne na prostem zabava, katere se je udeležilo toliko udeležencev, da je bil precej velik travnik g. Robavs-a skoraj premajhen. Po vzporedi je bil ob 8. uri zvečer 1.) Pozdrav gostov. 2.) Pogoščenje z pečenim in varenim koštrunom. 3.) Godba, petje in umetniški ogenj. Vse zvršilo se je v splošno zadovoljnost gostov, za kar gre posebna hvala slavnostnemu odboru. Hvala tudi vodji premogarske družbe, g. Draschu za godbo, g. Čerinu ki je prevzel iz prijaznosti vodstvo petja, gospej Weinberger, ki je brezplačno izvrstno spekla in razdelila dva koštruna in siedenč vsem, ki so kaj k zabavi pripomogli.

— (Kopališče v Mozirji) je postavilo tamošnje olupševalno društvo ob Savinji. Novo kopališče je prav čedno in prostorno in bode gotovo dobro ugajalo domačinom in posebno na letovišči bivajočim tujcem.

— (Deželnozborna volitev na Goriškem.) Dopolnilna volitev v deželni zbor goriški namestu umrlega poslanca notarja Ivančiča je določena na dan 5. septembra. V torek vršil se je v Bolcu volilni shod, ki je soglasno postavil za kandidata drž. poslanca Alfreda grofa Coroninija. Bolčani pojdejo složno na volišče, a tudi Kobarideci bodo glasovali z njimi kakor tudi vsi nezavisni poštteni narodni volilci iz drugih trgov. Nadejamo se, da bo v volilnem boju zmagal zanesljivi in uplivni, pogumni in neodvisni kandidat grof Coronini proti laži-narodnjaku dru. Cazzafari, katerega je iredentovska klika postavila za svojega kandidata. Prava narodna sramota bi bila, ko bi dobil ta lahonski kandidat kak slovenski glas.

— (Nova slovenska tiskarna.) Pod naslovom „Goriška tiskarna“ ustanovil je urednik „Soče“ in „Primorca“ v Gorici g. Gabršček novo tiskarno, v kateri se bode tiskala omenjena dva lista, ki bode pa prevzemala tudi raznovrstna tiskovna dela. V novi tiskarni se bo izdajala „Slovenska knjižnica“, ki prične izhajati meseca oktobra. Prvi snopič na ogled izide že drugi mesec. Z veseljem pozdravljamo novi zavod, s katerim so se Goriški Slovenci postavili na lastne noge tudi na velevažnem tiskovnem polji.

— (Odbor za prireditve petindvajsetletnice „Šempaskega Taborja“ v Gorici) razpošilja narodnim društvom sledeče povabilo na udeležbo: V nedeljo 17. septembra t. l. obhajali bomo goriški Slovenci 25-letnico slovečega, in za probujo slovenskega ljudstva v teh krajih preznamenitega „Šempaskega taborja“, ki se je vršil 18. oktobra l. 1868. Slavnost, ki se bo vršila na prostoru bivšega taborja pri Šempasu, bo imela političen in zabaven del, ter utegne postati znamenit in sijajen naroden praznik ne le za goriške, marveč za vse Slovence. Kot skupne pevske točke vseh pevskih zborov so doslej določene pesni: moška zbor „Naprej“ in „Jadransko morje“, ter mešana zbor „Slovan na dan“ (Volaričev) in „Slavjanka“ (Carlijeva). Da bi ta znamenita slavnost postala kolikor mogoče vseslovenska, vabi pripravljani odbor slavna društva k sodelovanju in prosi prav uljudno, da bi blagovolila naznaniti v 8 dneh: a) Koliko pevcev dotičnega društva bi sodelovalo pri skupnih točkah? b) Ali bi isto pri prosti zabavi pelo tudi samo za-se? c) Ali naj se mu dopošljejo posamični glasovi določenih skupnih pesmij in koliko od vsakega glasu posebe. Odgovor na ta poziv je pošiljati g. Andreju Gabrščeku, tiskarju in uredniku v Gorici.

— („Učiteljsko društvo za goriški okraj“) imelo bode dne 7. septembra 1893. ob 9. uri predpoldne v Gorici na slov. oddelku deželne kmetijske šole letno občno zborovanje z naslednjim vzporedom: I. Poročilo o društvenem delovanju pre. leta. II. Pregled letnega računa. III. Pogovor o vprašanjih okr. uč. konference. IV. Posamezni predlogi. V. Volitev društvenega vodstva. K prav obilni udeležitvi uljudno vabi odbor.

— (Ljudski shod,) ki je bil minulo nedeljo v Trstu na vrtu gostilne „Al'operaio“ bil je dosti dobro obiskan in precej živahen. O položaju delavskega stanu in o splošnem volilnem pravu govoril je g. Zadnik. Ko je napadal Mladocbebe, nastal je velik hrup mej navzočimi delavci. Gosp. Ipavič je toplo zagovarjal predlog Mladocbehov za premembo volilnega reda in naglašal, da jim slovanski delalci morajo biti hvaležni ne samo

Dalje v prilogi.

kot Slovani, nego tudi kot socialistična stranka. Velika večina navzočih je burno pritrdjevala tem besedam in poznejim razlogom govornika, ko je pobijal Zadnikovo očitjanje, da bi se bilo to moralo že zgoditi pred 30 leti. Ko je še govoril g. Zadnik o tem, kako krivično se postopa z delalsko stranko v Avstriji posebno glede volilnega reda, vzprejela se je nastopna resolucija: „Uvažujoč, da se delavsko ljudstvo z bok kapitalističnega gospodarstvenega reda in predpravic posestnikov pogreza vedno bolj v gospodarsko in politično odvisnost, izreka današnji shod, da je neobhodno potrebna revizija ustave na podlagi občne in jednake volilne pravice za vse državljane od 21. leta naprej, brez razločka spola. Neobhodno potrebno je nadalje, da ljudstvo zadobi priložnost zastopati svoje interese ter se izobraževati politički, da se usposobi za boj proti vedno rastočemu izkoriščevanju s strani posedovalnih stanov.“

— (Šolska družba za Istro.) Šolska družba sv. Cirila in Metoda za Istro pričela je svoje delovanje ter namerava že letošnje jeseni otvoriti prepotrebno hrvaško šolo v Baderni. V ta namen kupila je družba hišo s priličnim vrtom, kjer se bode, ako treba, šolsko poslopje s časom lahko znatno razširilo. Ker družbi sedaj dobajajo darovi od vseh strani, posebno pa iz Hrvatske, upati je, da bode družba lahko uspešno delovala. „Obzor“ priporoča, naj se za sedaj z obzirom na važnost družbe in nevarnost, ki preti isterskim Slovanom, če treba za nekoliko časa ustavi nabiranje milodarov v razne narodne svrhe, a da naj se za sedaj vsi prinosi darujejo šolski družbi za Istro.

— (Nova Vilharjeva maša.) Včeraj bila je v proslavo rojstnega dne cesarjevega v grško-katoliški cerkvi sv. Cirila in Metoda v Zagrebu slovesna božja služba. Pela se je novozložena maša našega rojaka Fr. S. Vilharja.

— (Skladbe pokojnega Miroslava Vilharja.) ki so svoje dni bile tako priljubljene mej slovenskim narodom, se danes ne dobé več na prodaj. Vrli sin pokojnega pesnika-buditelja g. F. S. Vilhar izdal je poziv, da hoče zopet izdati pesmi pokojnega očeta, ako se oglasi dovolj naročnikov. Opuzarjamo torej še jedenkrat vse prijatelje slovenske glasbe na dotični poziv, želeč, da se oglasi potrebno število predbrojnikov, da more zagledati beli dan delo, katero hoče hvaležni sn postaviti kot spomenik prezgodaj pozabljenemu pesniku „Jamske Ivanke“ Kalškemu slavčeku Miroslavu Vilharju. Pokažimo Slovenci z dejanjem, da vemo ceniti dela umrlih naših pesnikov-buditeljev! Oglase vzprejema g. F. S. Vilhar v Zagrebu.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Ženske kandidatkinje za francoski parlament.) Vodje socialističnih žensk na Francoskem so sklenile, da stopijo v volilno borbo pri bodočih volitvah za francosko zbornico. Do zdaj naznanile so tri ženske socialiste svoje kandidature: Pavla Minck in voditeljica delavcev Hubertina Audert in Evgenija Potonié Pierre.

* (Gambetin kip v francoski zbornici.) Kipar Falguire izvršil je ravno kar model Gambettinega kipa v naravni velikosti, ki se bode postavil v zbornici. Kip predstavlja Gambetto tako, kakor je običajno govoril v zbornici. Kipar se nadeja, da bode delo gotovo početkom bodočega leta.

* (Mašana na vrhu Montblanca.) Vikar Bonin v Pré Saint-Didieru bral je dne 11. t. m. na najvišjem vrhu Montblanca (4616 m. nad morjem) pri solnčnem vzhodu sv. mašo. Za oltar služil mu je kamen, ki ga je vzel saboj in ki ga je blagoslovil nadškof Turinski. Vikarja Bonina spremljevala sta dva duhovna iz Courmayeurja, neki gospod Origoni iz Milana in trije gorski vodniki.

* (Vero premenili.) V Severnem Šlezviku so dosedaj imeli dansko propoved v cerkvi. Na migljaji iz Berolina začelo se je nemški propovedovati. To je dalo povod, da je več tisoč ljudi izstopilo iz deželne protestantske cerkve, ker mislijo da so se jim s tem, da so se vpeljale nemške pridige, jako prikrajšale njih verske pravice.

* (Časnik za slepce.) Na Angleškem izhaja tednik za slepce in sicer vsako sredo na štirih straneh. List se imenuje „Weekly Summary“ („Tedenski Obzor“), sestavljen iz „Graphica“ in drugih listov, političnega, glasbenega in drugega sadržaja. Tiskan je z Brailleovimi pičnimi črkami.

* (Stekel volk.) V Harkov na Ruskem pripeljali so 31 oseb, katere je ogrizel stekel volk v Kurski guberniji. Jednega otroka je volk raztrgal na kosce. Od vasi do vasi begajoč, popadal je volk vsacega, kdor mu je prišel nasproti. Sodi se, da je nad 40 oseb bilo ogrizanih.

* (Vročina v Londonu.) Nekaj dni je že silna vročina v Londonu, v senci bilo je 90 do 94° Fahrenheit (1° F. = 4/9° R. = 5/9° C.). Dne 15. t. m. umrlo je 5 oseb za solnčarico, dne 16. pa 12 oseb. Vojakov je mej vajami na stotine onemoglo, nekateri umrli so na potu v bolnico.

Književnost.

— Izlet v Carigrad. Popotne črtice. Spisal A. Aškerc. Ponatis iz „Slovenskega Naroda.“ V Ljubljani. Tisk in založba „Narodne Tiskarne“. 1893. 16° Str. 73. Cena 20 kr., po pošti 25 kr. Slovensko občinstvo je z največjim zanimanjem čitalo duhovito in elegantno, v feljtonističnem slogu pisane listke, katere je minuli mesec priobčeval g. A. Aškerc v predalih „Slovenskega Naroda“. Popisal je svoj izlet v Carigrad tako živo, interesantno, ponekod pesniško nadahnjeno ali pa dovtipno, da se je z mnogih strani izrekla želja, naj bi ta prvi prozajični spis slovečega našega pesnika izšel v posebni knjižici. „Narodna Tiskarna“ je tej želji rade volje ustregla in nam podala te feljtone v drobni knjižici, po kateri bo slovensko občinstvo gotovo z veseljem seglo. Tudi unanja oblika „Izleta v Carigrad“ je jako ukusna; podobno na platnicah napravil je naš vrli akad. slikar gosp. Ljudevit Grile v Ljubljani. Knjižica se dobiva v „Narodni Tiskarni“ in pri Antonu Zagorjanu v Ljubljani in v vseh večjih knjigarnah.

— „Slovenski Pravnik“ prinaša v št. 8. prav mnogovrstno vsebino. Na prvem mestu čitamo korenito in aktuvelno razpravo iz peresa državnega poslanca gosp. Fr. Šukljeta: „O reformi naših direktnih davkov;“ tej sledi duhovit članek, kateri je spisal dr. Janko Pajk: „O naravnstveni obvezanosti;“ in potem „O popravku po tiskovnem zakonu“. Nadalje prinaša ta številka še sledeče gradivo: 4. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: a) Priti ad videndum jurare je dolžnost stranke. — Sodnik ex offio ne more zahtevati, da stori prisežnik pri določenem naroku prisego, ako je nasprotnik izostal. b) Pravno sredstvo pritožbe ničnosti proti razsodbi proglašenej v malotnem postopanju dopustno je v smislu §-a 78. št. 2. zakona z dne 27. aprila 1873, št. 66. drž. zak. tudi radi krajevne nepristojnosti malotnega sodišča. c) Zanimiva razsodba gledé obsega služnosti kolovoza. d) Prisežniku prisoditi je vsekako tudi stroške intervencije njegovega odvetnika pri prisežnem naroku. Kazenzko pravo: K razlagi §-a 199. lit. a) kaz. zak. — Reservatio mentalis? 5. Književna poročila. 6. Razne vesti. 7. Pregled pravosodstva.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 18. avgusta. Obč. svet volil danes Julija Rakuscha podžupanom Celjskim.

Trst 19. avgusta. Policija zaprla včeraj 25letnega Goričana Hermana Niederkorna, farmacevta v Liprandijevi lekarni, zaradi iredentovskih agitacij in razširjanja veleizdajskih tiskovin.

Trst 19. avgusta. Udova nemškega cesarja Friderika pripeljala se je ponoči z ladjo „Surprise“ in se ob 8. uri 25 m. z železnico odpeljala v Benetke. Na kolodvoru sta jo pozdravila angleški in nemški konzul.

Gradec 19. avgusta. Pogreba knezoškofa Zwergerja se je kot zastopnik cesarjev udeležil grof Wolkenstein. Navzočni so bili še: naučni minister Gautsch, namestnik Kübeck, dež. glavar Wurmbrand, knezoškofje Solnograški, Ljubljanski, Mariborski in Celovski, načelstva oblastev ter zastopniki visokih šol in duhovščine.

Brno 19. avgusta. Deželni glavar je vprašal pri županstvu, kdo je dal napraviti na deželni hiši samonemško desko, ki nosi ime ulice. Župan je izjavil, da se deska ni napravila na obč. troške in da ni last občine. Deželni glavar dal je na to odstraniti dotično desko.

Cheb 19. avgusta. Plener je včeraj v tukajšnji trgovinski zbornici poročal o situaciji. Gledé postopanja levičarjev v jesenskem zasedanji drž. zbora ni ničesar povedal, češ, da mora v tem oziru odločiti cela stranka,

pač pa je izjavil, da namerava stranka predložiti načrt zakona o uredbi jezikovnega vprašanja.

Budimpešta 18. avgusta. Rimler izjavlja v „Pesti Naplo“, da ima v rokah dokaze, da se je Kossuthova stranka pred zadnjimi volitvami pogajala z raznimi francoskimi politikami, od katerih je želela denarnih sredstev za volitve in v kompenzacijo obečala velike demonstracije zoper trozvezo.

Berchtesgaden 19. avgusta. Konstantin Wurzbach, pisatelj biografiskega slovarja, danes umrl.

Ulm 19. avgusta. Pri vojaških vajah tukajšnjega polka zadela solnčarica 40 vojakov, jeden obležal mrtev. Prebivalstvo je silno razburjeno.

Narodno-gospodarske stvari.

— Prodaja plemenih žrebic. Samostalni konjerejski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske javlja, da bode 9. oktobra t. l. dopoldne ob 9. uri prodajal plemene žrebice težkega plemena potom dražbe v Ljubljani v družbeni podkovski šoli. Klicna cena bo polovica nakupne cene. Kupec se bo moral zavezati žrebico obdržati za plemo do prvega žrebeta, razen če bi se pokazalo, da je jalovka. Žrebice se bodo oddajale le konjerejem kranjskega, kamniškega in ljubljanskega okoliškega okraja. Da bode podpisani odsek vedel kupiti zadostno število žrebic, prosi vse one, ki se mislijo udeležiti te dražbe, da pismeno prijavijo to podpisanemu odseku vsaj do 15. septembra t. l.

— Gorenjskim konjerejem. Uvidevši veliko napako, da gredo najboljša žrebeta težkega plemena iz dežele in da po nekaterih krajih vzlic dobrim žrebcom ne more reja težkih konj tako napredovati, kakor bi lahko, ker je premalo dobrih žrebetnih kobil, ukrenil je reja težkih konj na Gorenjskem s tem pospešiti, da bode nakupil vsako leto nekaj najlepših odstavljenih žrebic ter jih potem po nižani ceni oddal konjerejem. Da more odsek to letos že drugič izvršiti, zahvaliti se ima slavnemu deželnemu odboru in slavni kranjski hrabilnici, katera sta mu na njegovo prošnjo v ta namen dovolila znatno vsoto 1400 gld. Vsled tega sedaj konjerejski odsek razglasuje: 1.) Konjerejci, kateri imajo na prodaj lepe odstavljene žrebice težkega plemena, izvirajoče iz lepih težkih kobil in od cesarskih pinegavskih ali valonskih žrebcev, pripeljejo naj jih na ogled pred komisijo, ki bo premovala konje 2. septembra v Bohinjski Bistrici, 4. septembra v Lescah, 5. septembra v Kranji, 6. septembra v Kamniku in 9. septembra na Vrhniki. Ta komisija je pooblaščenca žrebice nakupiti. — Tisti, ki ne morejo priti k tem premovanjem, ponudijo naj svoje žrebice pismeno najkasneje do 15. septembra t. l. podpisanemu odseku. V ponudbi je popisati žrebico in njeno mater ter imenovati žrebca, od katerega mladič izvira, in pa ceno ponujene žrebice. 2.) 9. oktobra prodal bode odsek nakupljene žrebice na dražbi v Ljubljani v družbeni podkovski šoli in sicer s klicno ceno, ki bode polovica nakupne. Kupec se bo moral zavezati žrebico do prvega žrebeta obdržati za plemo, razen če bi se pokazalo, da je jalovka. Ta razglas velja za gorenjske kraje, koder so nastavljeni težbi cesarski žrebci t. j. za politične okraje Radovljico, Kranj, Kamnik in deloma za Ljubljansko okolico in sicer z opomnjo, da se konjerejci radovljiškega okraja dražbe ne morejo udeležiti.

Samostalni konjerejski odsek c. kr. kmetijske družbe kranjske.

Bratje Sokoli!

Nas telovadni učitelj brat Matija Benčan ostavi s 1. septembrom t. l. Ljubljano ter se preseli na svoje novo mesto v Celje.

Tako izgubi naše društvo izvrstnega telovadnega učitelja in vrlega brata Sokola, ki je pri vsakej priliki pokazal, da hoče in more pospeševati društvene smotre.

Omenja se tudi, da je ravno brat Matija Benčan kot odličan telovadec oslavlil ime Ljubljanskega „Sokola“ mej našimi severnimi brati Čehi povodom Praške razstave.

Z ozirom na to sklenil je društveni odbor, da se napravi poslavljajočemu se bratu Sokolu primerna odhodnica.

V to svrhu sklicujeva vse brate Sokole in posebno še vse brate telovadce na društveni

jour - fixe

ki se bo vršil v četrtek dne 24. avgusta 1893 v prostorih br. Ivana Počivalnika na sv. Petra cesti št. 85. Začetek ob 8. uri zvečer.

Bratje Sokoli! Udeležite se tega večera prav mnogobrojno in pokažite s tem, da veste ceniti bratsko ljubav, ki ima in mora prevečati naše društvo!

Na zdar!

dr. Janko Vilfan
t. č. podstarosta.

dr. Josip Kušar
t. č. tajnik.

Poslano.)*

Anonimusu raznih pisem

tu.

Kot kavarnar gledam vedno na to, da ustrežem čestitost gostom v vsakem oziru. Da sem trobentač (ne trompentač, očemer se blagovolite v slovenščini poučiti) pri društvu „Sokol“, mi ne more nihče v zlo šteti, kajti istotako sem trobentač pri „Ljubljanski požarni brambci.“

Sploh pomilujem moža, kateri nima toliko srčnosti v sebi, da bi naznanil direktno možu njegove domišljije in sicer s pravim imenom.

Očitno moram smatrati anonim. dopisuna kot tacega, kateri je, ali bolan na možjanih ali že zrel za norišnico.

Sploh pa naj Vam bode povedano, čestiti dopisun anonimnih pisem, da ista potujejo v taisti kraj, kamor mora človek čisto sam zahajati.

Toliko na Vaše ljubeznivo pisanje; na vse drugo bilo bi odveč Vam odgovarjati.

V Ljubljani, dne 19. avgusta 1893.

(861)

J. K.

*) Za vsebino tega sestavka je uredništvo le v toliko odgovorno, v kolikor zakon veleva.

Avstrijska speoljaliteta. Na želodec bolehačojim ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praška“, ki je preskušeno domače zdravilo in upliva na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Skatijica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. Manj nego 2 skatijici se ne razpošilja. 5 (18—11)

Tujci:

18. avgusta.

Pri **Maličih**: Decovich, Gorton iz Trsta. — Verne-der, Hohenberg, Demetz, Binzel z Dunaja. — Strauss iz Plzna. — Schmidt iz Praga. — Dr. Globočnik iz Kranja. — Jenko iz Budimpešte. — Schuman iz Maribora.

Pri **Slonu**: Kaiser, Berahard, Fuchs, Pulzer, Kron-berger, Schreiber, Masser z Dunaja. — Taussig, Rosen-zweig iz Trsta. — Bruner iz Rudolfovega. — Koblar iz Ljubljane. — Lukowiz iz Idrije. — Dr. Glas iz Opatije.

Pri **avstrijskem cesarju**: Rozman iz Gradca.

Pri **južnem kolodvoru**: Wittek z Dunaja. — Thron, Romanin iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

17. avgusta: Marija Tekavc, posestnikova vdova, 47 let, Gradišče št. 13, jetika. — Janez Lavrin, delavčev sin, 2 meseca, Hilsbergerjeve ulice št. 12, črevesni katar. — Matevž Brenc, tesarski mojster, 68 let, Marije Terezije cesta št. 5, vsled raka na jeziku.

18. avgusta: Janez Dražil, knjigovezca sin, 2 leti, Emonska cesta št. 8, črevesni katar.

V deželni bolnici:

16. avgusta: Janez Ilnikar, mizar, 63 let, jetika.

17. avgusta: Franca Filipič, kajžarica, 53 let, vsled raka.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. avg.	7. zjutraj	740.0 mm.	15.4° C	sl. jvz.	megla	
	2. popol.	739.0 mm.	28.6° C	sl. vzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	738.3 mm.	22.0° C	brev.	jasno	

Srednja temperatura 22.0°, za 3.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 19. avgusta t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 96.55	—	gld. 96.45
Srebrna renta	„ 96.10	—	„ 96.20
Zlata renta	„ 118.80	—	„ 118.90
4% krona renta	„ 96.05	—	„ 96.20
Akcije narodne banke	„ 978.—	—	„ 977.—
Kreditne akcije	„ 334.75	—	„ 332.25
London	„ 125.90	—	„ 126.25
Napol.	„ 9.93	—	„ 9.94 1/2
C. kr. cekini	„ 5.95	—	„ 5.96
Nemške marke	„ 61.57 1/2	—	„ 61.65
Italijanske lire	„ 45.35	—	„ —
Papirnat rubelj	„ 1.30 1/2	—	„ —

Dne 18. avgusta t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	191 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%	— „ —
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	126 „ —
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	122 „ 25 „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ 50 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 50 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	150 „ —
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	249 „ —

Zahvala.

Za mnoge dokaze srčnega sočutja povodom smrti mojega iskreno ljubljenega soproga, gospoda

Josipa Keržič-a

izrekam vsem svojo najprisirčnejšo zahvalo. Zlasti pa se mi je zahvaliti gospodu županu in gospodom občinskim odbornikom, gospodom učiteljem in pevcem za gniljive žalostinke, dalje vrlim tukajšnjim društvom gasilnega društva ter darovateljem prekrasnih vencev. Vsem skupaj in vsakemu posebej bodi še jedenkrat izrečena naj-toplejša zahvala.

V Borovnici, dne 17. avgusta 1893.

(858)

Uršula Keržič.

V vročem letnem času

se more priporočati kot najboljša in naj-koristnejša (5-3)

osvežujoča in mizna pijača,

posebno pripravna za mešanje z vinom, ko-njakom in sadnimi sokovi.

OLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE

Ta upliva osveževalno in oživljuje, vzbuja slast do jedij, pospešuje prebavljenje. Po letu je pravo okrepevalno sredstvo.

Švicarija.

Jutri v nedeljo dne 20. avgusta

odhodni koncert

vojaške godbe našega domačega peš-polka baron Kuhn št. 17.

Začetek ob 5. uri.

Vstopnina 20 kr.

Otroci prosti.

Na prav mnogobrojni obisk uljudno vabi

(856)

HANS EDER.

J. Modic v Novi vasi pri Rakeku

vzprejme takoj

učenca

v svojo prodajalnico z mešanim blagom pod ugodnimi po-goji. — Več se izve pri zgornjemu. (842—3)

Tinct. capsici compos.

(PAIN-EXPELLER),

pripraven v Richtrovi lékárni v Praze,

všeobecně známý, bolesti utišující domácí lék k mazání, jest na skladě ve většině lékáren, láhev po 1 zl. 20 kr., 70 a 40 kr. — Při kupování třeba se míti dobře na pozoru a přjmouti jen láhev s ochran-nou známkou „kotvou“ jakožto pravé. Ústřední zásylatelství: Richtrova lékárna „U zlatého lva“ v Praze.

Priporočilo.

Niže podpisani posestnik

strižnice in barvarnice

sukna

na Kongresnem trgu št. 5

se p. n. občinstvu priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela. Prevzema v barvanje tudi staro obleko celo ali posamezno ter izvršuje točno in po najnižji ceni. (857—1)

Z odličnim spoštovanjem

A. Belic

barvarija in strižnica

Kongresni trg št. 5.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi ozna-čeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pon-tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Gof, Pariz, Steyr, Linc, Budejevica, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pon-tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Bu-dejevica, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solno-grada, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Ausseca, Pariza, Genfa, Zürich, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzens-feste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Kar-lovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pon-tabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljub-nega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 25 „ popoldne v Kamnik.

„ 6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.

„ 10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 15 „ popoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

„ 9. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—179)

Deček

star 14—16 let, vzprejme se za prodajalca v neki tukajšnji prodajalnici.

Več pove iz prijaznosti upravnistvo „Sloven-skega Naroda“. (855)

Cela, popolnoma nova

uniforma

za c. kr. državne železniške uradnike

se takoj proda.

Kaj več se izve v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 14, v pritličju na desno. (809—3)

20) Koroški (196)

rimski vrelec

najbolj prebavna, najčistejša planinska kiselica, prost vseh želodcev obtežujočih, sliznice dražečih postranskih sestojin.

V Ljubljani glavna zaloga pri M. E. Supanu.

Tvrdka Fran Ksav. Souvan naznanja pretužno vest, da je njeni večletni zvesti sotrudnik, gospod

BLAŽ KOŠMELJ

trgovski popotnik

danes zjutraj ob 7. uri nenadoma v Otočcu izdihnil svojo blago dušo.

Priporočamo ga vsem prijateljem in znancem v blagi spomin in molitev.

V Ljubljani, dne 19. avgusta 1893. (860)

Mala oznanila.

Pod Trnovo št. 2.

Veliko zalogo

klobukov

priloga
J. Soklič.

Gledališke ulice št. 6.

J. Levec (64)

trgovina z deželnimi pridelki
v Ljubljani, pri mesarskem mostu

Kupuje vsakovrstne rastline, semena, korenine, rože za zdravila, kakor Arnikove rože, Sentjanžve koreninice, bele kresnice, češminova zrna, smrekovo seme, tršljikovo lubje, ržene rožičke in druge poljske pridelke. Seno za konje in govejo živino v večjih množinah. Trgovina z raki. Blago kupuje po najvišjih cenah.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice št. 4.

Velika zaloga obuval (66)

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovoli naj se vzorec vposlati.

FRAN S. BARAGA

— slikar — (405) 1

na Emonski cesti št. 10

priloga se p. n. občinstvu in visokochastiti duhovščini za slikanje cerkva, znamenj, novih stavb, sob, za barvanje hiš sgrafito, za firme in dekoracije po najnovejših uzorcih in po najnižjih cenah.

Jos. Stadler

stavbeni in galanterijski klepar in uradno potrjeni vodovodni instalater na Starem trgu št. 15

priloga se za vsa v njegovo stroko spadajoča stavbna dela v mestu in na deželi, kakor tudi za popravila. **Vodovodne naprave** vsake vrste prevzemlje ter z vso natančnostjo in poročtvom izvršuje. — Troškoveniki pošiljajo se na zahtevanje zastonj. (67)

IVAN VIDER

umetni in kupčijski vrtnar
v Ljubljani, Gradišče št. 16

priloga se častitemu občinstvu za izdelovanje vsakovrstnih **vencev in šopkov** in vseh v njegovo stroko spadajočih del. Na prodaj ima vedno mnogovrstne **evetlice** in **evetlične grmiče** po najnižjih cenah. (200)

Ustanovljeno **J. J. NAGLAS** leta 1847.

tovarna pohištva

v Ljubljani, Turjaški trg št. 7 in Gospodske ulice (Knežji dvorec).

Zaloga najednostavnega in najfinejšega lesenega in oblaženega pohištva, zrcal, strgarskega in pozlatarskega blaga, pohištvene robe, zavese, odej, preprog, zastiral na valjcih, polknov (žaluzij). Otroški vozički, železna in vrtna oprava, nepregorne blagajnice. (69)

Restavracija „Pri Zvezdi“

cesarja Josipa trg.

Velik zračni vrt, stekleni salon in kegljišče.

Priznana izvrstna jedi in pijače in skupno obedovanje.

(70) **F. Ferlinc, restavratör.**

F. BILINA & KASCH

Židovske ulice št. 1

priloga čista svojo bogato zalogo vseh vrst **rokovio**, tako od usnja (lasten izdelek), kakor tudi od drugega blaga. **Kirurški obveze** (le lasten izdelek), jamčeno najboljša vrsta, z raznimi kirurškimi pripetkami. Velika izbira **kravat, hlačnikov, krtač, glavnikov, mila in parfumov**. Vse po najnižjih cenah.

Josip Reich

Poljanski nasip, Ozke ulice št. 4

priloga čast. občinstvu dobro urejeno **kemično spiralnico**

v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke lepo očedijo. Preginjala vprejmo se za pranje in čiščenje v pobarvanje. V barvariji vsprejema se svilnato, bombažno in mešano blago. Barva se v najnovejših modah. (147)

ADOLF HAUPTMANN

tovarna

oljnatih barv, firnežev, lakov in kleja

v lastni hiši

v Ljubljani, na Resljevi cesti št. 41.

Filijala:
Slonove ulice št. 10—12.

Evgenij Betetto

tovarna za metlje

v Ljubljani, Florjanske ulice št. 3

priloga čast. občinstvu in gg. trgovcem svojo veliko zalogo vsakovrstnih **metelj**

od najfinjših do najcenejših po najnižjih cenah. Ceniki so na razpolaganje zastonj in na franco. (156)

Brata Eberl

Ljubljana, Franciškske ulice 4.

Slikarja napisov, stavbna in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljate barve, lak in pokost. (146)

Glavni zastop **Bartholi-Jevega originalnega karbolinija**. Maščoba za konjska kopita in usnje.

SPRAJCAR IVAN

stavbeni in umetni ključar
Kolodvorske ulice št. 22

priloga svoje (155)

valčasta zapirala za okna in vrata (Rollbalken)

lastni izdelek, prava jeklena plehovina, s tihim zapiranjem in trajnostjo. Popravila v tej stroki se vsprejemljejo ter izvršujejo natančno in po nizki ceni.

HENRIK KENDA

v Ljubljani.

Najbogatejša **zaloga za šivilje.**

(164)

J. MÜLLER (163)

fotografsko - artistični zavod
v Franciškskih ulicah št. 8

priloga svoj atelier za vsa v fotografsko stroko spadajoča dela, kakor: portrete, krajepise, interieurs, reprodukcije, vsakovrstne podobe, pisave, načrte itd. Momentne fotografije za otroke, povešanja vsake vrste po najnovejših skušnjah. Vsprejemlja vsa v fotografsko stroko spadajoča dela po najnižji ceni.

M. RANTH (Viktor Ranth) (160)

Ljubljana, Marijin trg 1

priloga veliko zalogo oprem za krojače in čevljarje, beloprtene blaga in podvlek, bombaža in ovčje volne, preje za vezenje, pletenje, šivanje in kavljikanje, tkanega in nogovičarskega blaga, predpasnikov, živetkov in rokavio, pozamentirkega in drobnega blaga, trakov, čipk in petljanj, čipkastih zaves in preprog, umetelnih cvetk in njih delov.

G. Tönnies
v Ljubljani.

Tovarna za stroje, železo in kovinilivnica.

Izdeluje kot posebno: **vse vrste strojev za lesoreznilce in žage.** (144)

Prevzame cele naprave in ohranja parostroje in kotle po najboljši sestavi, slusano turbine in vodna kolesa.

Uran & Večaj

Ljubljana, Gradišče št. 8, Igriške ulice št. 3

priloga čast. p. n. občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnih **pečij in glinastih snovij** kakor tudi **štedilnikov**

in vseh v to stroko spadajočih del po nizkih cenah. (149)

J. Hafner-jeva pivarna

Ljubljana, sv. Petra cesta št. 47.

Zaloga Vrhniskega piva.

Priznana izvrstna restavracija z **veliko dvorano za koncerte** itd. in lepim vrtom. (152)

— Keglišče je na razpolago. —

Uhod je tudi iz Poljskih ulic.

Hôtel „Pri Slonu“

I. vrste

v sredi mesta in v bližini c. kr. poštne in brzojavne urade.

Sobe od 70 kr. naprej.

Restavracija in kavarna sta v hiši. **Železna in parna kopelj** urejena po Francovih kopelih po c. kr. vladnem svetu g. prof. dr. pl. Valenti.

L. M. Ecker

stavbeni klepar, konc. vodovodni instalater
Ljubljana (142)

Dunajska cesta št. 7 in 14

priloga svojo bogato zalogo **kleparskega dela**. Izdeluje vsa v njegov obrt spadajoča dela v mestu in na deželi. Izvrševatelj **lesenih, cementnih in klejnih streh**. Zaloga strešnega laka, b. s. s. cementa in kleja. Na pravilni **strelavočev** po novi sistemi.

Čast mi je naznanjati, da sem prevzela po smrti mojega moža **Frana Toni kovaško obrt**

katero bodem nadaljevala, ter se prilagam za vsa v to stroko spadajoča dela po nizkih cenah, zlasti za nove podkove. Dobro delo in točna postrežba.

Z veselo postojanjem (154)

Ivanka Toni
v Kravji dolini št. 2.

Uniforme za c. kr. drž. uradnike, uradnike c. kr. drž. železnice, privat. železnice, kakor tudi za c. in in kr. vojsko izdeluje podpisane po najpovoljnejših cenah; tudi preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor **sablje, meče, klobuke za parado**, zlate obročke itd. **Civilne oprave** izdelujejo se po najnovejši faconi. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

F. Casermann (158)

krojač za civilne oprave in uniforme.

Pozor gg. krojači!

FELIKS URBANC

v Ljubljani, pri železnem mostu

ima veliko zalogo vseh vrst suknene blaga, fagerndorfskih, Brnskih tkanin in lodna, kakor tudi mnogovrstnega manufakturnega blaga, hlačevine in vse k oblikam potrebne oprave. (199)

Priloga časti je vsem, kateri hočejo dobro biago po nizki ceni imeti!

Pivovarna J. Auer-ja

Gledališke ulice.

Izvrstno pivo lastnega izdelka. **Pristna dolenski, hrvaški in črna istrski vina**. Priznana **dobra jedila**. Velik, zračni vrt s steklenim salonom in kegljiščem. Točna in cenovna postrežba. (404) 1

J. Auer, pivovar.

Ivan Somnitz
(prej Fr. Pettauer)

urar c. kr. priv. južne železnice
Ljubljana, sv. Petra cesta št. 18

priloga svojo **veliko zalogo ur.**

Poprave se izvršujejo hitro in dobro. (63)

Odlikovan
v Gradci 1890, v Trstu, Gorici, Zagrebu 1891.

Fran Kaiser
puškar
v Ljubljani

priloga mnogovrstno zalogo orožja in raznih lovskih potrebščin — kakor tudi puško lastnega izdelka ter izvršuje vsakojaka **popravljanja** točno in po najnižjih cenah. (406)

Vizitnice
in
kuverfe s firmo

priloga

„Narodna Tiskarna“.

R. Ranzinger
spediter

na Dunajski cesti šte. 15

prevzema vsakovrstne izvoznje in dovoznje na c. kr. državni in c. kr. priv. južni železnici z zagotovilom točne in cene izvršbe. (65)

Kavarna in restavracija v Švicariji.

Od 23. aprila naprej o vsakem času mej dnevom **gorke jedi**. Najudaneje podpisani se bodo prizadevali, zadovoljiti svojim velenjenim p. n. gostom v vsakem oziru.

Z veselo postojanjem (192)

H. Eder, restavratör.

Podobe

umrlih urednikov „Slovenskega Naroda“ (Ant. Tomšič, Jos. Jurčič, Ivan Železnikar)

dobivajo se na karton-papirji tiskane **komad po 20 kr.**

v „Narodni Tiskarni“, pri gospodu **A. Zagorjan-u** in pri drugih knjigo-tržcih.

Učenca

ki je vsaj 15 let star, krepak in marljiv, vzprejme **tako** **Anton Obreza**, tapetnik v Ljubljani, Selenburgove ulice št. 4. (349-8)

Službeno osebje

vsake vrste, moško in žensko, kakor tudi **trgovsko osebje**, zlasti tako z dobrimi službenimi spričevali, priporoča in nameščuje najboljše za tukaj in drugod **posredovalnica G. Flux, Breg št. 6.** (854)

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne **nove puške** in **revolverje** ter vse **lovske priprave**, **patrone** ter **drugo streljivo** po najnižjih cenah. — Puške so vse **pre-skušene** na ces. kr. izkušališču ter **zaznamovane** z **znanko tega zavoda** (438-17)

Za **izbornost blaga** jamči **izdelovatelj**. — Stare puške **popravljajo** se **ceno**. — **Ceniki** pošiljajo se **brezplačno**.

Svetovna razstava v Čikagi.

Vozni listki v AMERIKO

(360-20) pri

nizozemsko-ameriški
parobrodni družbi.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7

DUNAJ.

Pojasnila zastoj.

Terezija Eger.

Zaloga

vsake vrste svilnatega blaga,
trakov, čipek, modrcev, srajc za
turiste, volne, bombaža, ovrat-
nikov, kravat, predpasnikov,
otročjega perila.

Vse priprave za krojače in šivilje.

Svilnato blago (818-3)

po jako znižani ceni.

Sv. Petra cesta št. 6.

Dr. Rose životni balzam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter mlo raztopljajoče (1109-42)

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.

Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

Zaloga skoro v vseh lekarnah

Avstro-Ogrske.

Tam se tudi dobi:

Praško domače zdravilo.

To sredstvo pospešuje prav izbornost, kakor svedočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V skatljicah po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojnine

je moja tu dodana zakonito varstvena znamka.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Poštna razpošiljatev vsak dan.

Išče se spreten pisar

proti mesečni plači 30 gld. Prošnje naj se vložé do 4. septembra t. l. pri tukajšnjem sodišču.

C. kr. okrajno sodišče v Loži,

dné 17. avgusta 1893.

(852)

Na najnovejši in najbolj način

umetne

(694-14)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,

poleg čevljarskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadst.

Nepremočne

vozne plahte

različne velikosti in kakovosti ima vedno v zalogi in jih daje po ceni (59-83)

R. RANZINGER,

speditör c. kr. priv. južne železnice, v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 15.

Ludovik Puh

mizarski mojster in polagatelj parketov

v Ljubljani, Pred Prulami št. 19

se priporoča

(808-3)

za polaganje parketnih tal in za voščenje sob.

Prodaja parkete lastnega izdelka in iz prvih tovarn, kakor tudi voščilo za tla.

Parketni uzorci se lahko ogledajo pri njem.

Naznanilo.

Podpisanec si usoja javiti veleccenjenemu p. n. občinstvu, da je prevzel slovečo

restavracijo in kavarno v Postojini

pri g. Deklevi in da bode imel v zalogi pivo iz najstarejše, l. 1818. ustanovljene **kranjske pivovarne v Mengšu** v sodeh in steklenicah, katero oddaja gg. gostilničarjem tudi po znižani ceni.

Točil bode **pristna vipavska, dolenjska, hrvatska in istrska vina** ter stregel z **izbornimi gorkimi in mrzlimi jedili.**

Priporočujoč se za mnogobrojni poset

z veselo spoštovanjem

(776-5)

Fran Remic.

(247) **FRAN CHRISTOPH-ov** (14)

svetli lak za tla

je brez duha, se hitro suši in dolgo traja.

Zaradi teh **praktičnih lastnosti** in **jednostavnega rabljenja** se posebno priporoča, kdor hoče **sam lakirati tla**. — Sobe se v dveh urah zopet lahko rabijo. — Dobiva se v **različnih barvah** (prav kakor oljnat barve) in **brezbarven** (ki daje samo svet).

Dobiva se v **Ljubljani** pri

IVANU LUCKMANN-U.

FRAN CHRISTOPH, izumitelj in jedini izdelovatelj pristnega svetlega laka za tla, **PRAGA & BEROLIN.**

Feliks Toman

kamnoseški mojster v Ljubljani, Resljeva cesta št. 26

ima skladišče

izdelanih piramid

iz najlepšega, najtršega **temnega sijenita** in **granita** ter se priporoča za izdelovanje najmanjših **nagrobni kamenov**, kakor tudi najfinejših **umetniško izdelanih**

nagrobni spomenikov.

Prevzema vsa

(783-4)

stavbena in umetniška kamnoseška dela

katera se kot doslej po nizki ceni najfinejše izdelujejo. V zalogi ima in prodaja

robne kamene in kocke iz granita

za **tlak trotoarjev** in **hišnih vhodov**, narejene po predpisanih merah mestnega stavbenega urada, katera se po najnižji ceni dobivajo v vsaki množini.

Prvo mesto

kjer se dobivajo **brezhbna, ubrano se glaseča, najsolidneje izdelana**

glasbila.

Ivan Gross, Inomost.

(Ustanovljeno l. 1832.)

Tirolske citre Prim (specijaliteta) po gld. 8.—, 12.—, 16.— itd.

Tirolske koncertne ali elegijske citre (specijaliteta) po gld. 12.—, 15.—, 18.— itd.

Tirolska lesena in slamnata glasbila po gld. 3.50, 4.50, 6.—, 10.—.

Tirolske gitare (specijaliteta) po gld. 3.60, 4.50, 5.50, 7.— itd.

Oocarine (pristno italijanske) po 60 kr., 70 kr., 90 kr. itd.

Ustne harmonike (Knittlinske s srebrnim glasom) po 50 kr., 70 kr. do gld. 6.—.

Harmonike (najmočnejši usnjati mehovi) po gld. 3.—, 5.5, 10.—, 30.—.

Trobila (le najboljše kakovosti) s srebrnimi obroči, najelegantneje opremljena itd. po tovarniških cenah. (777-6)

Za vsako glasbilo popolno jamstvo.

Bogato ilustrirani katalogi se pošljajo zastoj in poštne prosto. — Izvrsne šole za vsa glasbila. — Največja zaloga cerkvenih muzikalij.

Adresuje naj se: **Johann Gross, Innsbruck.**

Najboljše železo

prodaja

A. C. AHČIN

pri „zlati kosi“

v Ljubljani, Gledališke ulice h. šte. 8.

Posebno priporočam

orodja prve vrste

za (113-18)

rokodelce in poljedelstvo.

Za pile

in vodne žage

kakor za

kose

se garantira, da so dobre.

Grobni križi,

šine za obloke, kuhinjska oprava it d.

Otročji vozički

jako elegantni, fini in močni dobivajo se pri meni skozi leto in dan in sicer v vseh barvah, kakor rdeče, modro, sivo in olivno po 6, 7, 8, 9, 10 gld. in višje po vsaki ceni do 30 gld. — **Največja zaloga najlepših trikolesnih Štefanija-vozičkov** za sedeti s streho in brez strehe po 7 gld. in višje. (327—25)

ANTON OBREZA

tapecirar, v Ljubljani, Šelenburgove ulice.

Priznana najcenejši kraj za kupovanje otročjih vozičkov!

Mošt!

Ne kupujte **inozemskih** receptov za mošt, ker so predragi in tudi nepopolni.

Kdor si hoče napraviti sam dobro in zdravo **domačo pijačo**

naj se potruži k

Ivanu Sajovitz-u

v Gradcu, Murplatz št. 1, „pri črnem psu“, tam se dobé vsi predmeti, ki so potrebni k temu, in se plača za polovniak zajedno z receptom samo 5 gld. 50 kr.

Po izrekih in dopisih mnogobrojnih naročiteljev gospoda **Ivana Sajovitz-a**, so isti z njegovim receptom za napravljanje mošta jako zadovoljni, ker dobé za **majhen** denar **izboren** mošt. (825—3)

Najboljše voščilo sveta!

Fernolendt
voščilo za čevlje.

Ces. kralj. dež. priv.

tovarna utem. l. 1835
na Dunaji.

To voščilo brez galice (vitrijo) se lepo črno sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

Povsod v zalogi. (801-3)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

Fernolendt.

Se rabi 40 let v mnogih blevih, kadar krave ne marajo jesti, kadar imajo slabo prebavo, v svrhu **zboljšanja** mleka in da krave dajo več mleka. (210—10)

KWIZDIN
Korneuburški
redilni prašek za živino
osobito konje, rogato živino in ovce.
Cena škatlji 70 kr., polovici škatlje 35 kr. =

Dobiva

se v lekar-

nah in drogeri-

Jah Avstro-Ogrske.

GLAVNA ZALOGA:

Fran Iv. Kwizda

c. in kr. avstrijski in kralj. rumunski

dvorni založnik,

ckrožni lekar v Korneuburgu pri Dunaji.

Paziti je na zgornjo varstveno znamko in zahtevati izrecno

Kwizdin Korneuburški
redilni prašek za živino.

Pravi zaklad

za nesrečne žrtve samooskrumbe (onanije) in tajnih razpašnostij je izborno delo

Dra. Retau-a
Sebechrana.

Česko izdanje po 80. nemški izdaji. S 27 podobami. Cena 2 gld. a. v. Čita naj je vsakdo, ki trpi na strašnih posledicah te razuzdanosti, resnični njegovi pouki rešijo vsako leto na tisoče bolnikov gotove smrti. Dobiva se v založni knjigarni „Verlags-Magazin R. F. Bleray v Lipskem (Sasko), Neumarkt 34“, kakor tudi v vsaki knjigarni. (291—23)

Grajsčina Gradac na Kranjskem

potrebuje oženjenega, slovenski govorečega

vrtnarja

ki zna nemški pisati, dalje oženjenega

logarja

ki zna slovenski pisati. — Ponudbe s spričevali in zahtevami naj se pošljejo na gorenjo adresu. (805—3)

Glasovita

radi svojega učinka, odlikovana radi svojih zdravilnih lastnostij s častno diplomom in zlato svetinjo na razstavi v Londonu in Parizu, z zlato svetinjo v Bruslju in Tunisu.

Želodčna tinktura

lekarja

G. PICCOLI-ja v Ljubljani

je vspešno

dietetično sredstvo,

katero krepča in zdravi želodec, kakor tudi opravi prebavnih organov izborno pospešuje. (173-28)

Izdelovatelj razpošilja jo proti povzetku zneska v zabojih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr., po 55 steklenic (zaboj tehta 5 kg) za 5 gld. 26 kr. — Poštino plača vedno naročnik.

Cena jedni steklenici 10 kr.

10

goldinarjev

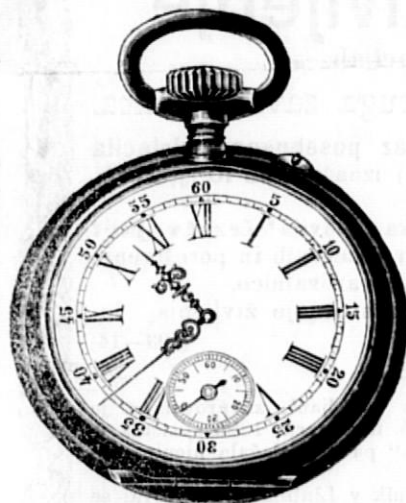
stane pri meni en modroc na peresih (Federmatratze). Ti modroci so solidno iz najboljšega bakrenega drata, so s finim afrikom tapecirani in močnim platnenim cvilhom preoblečeni ter 10—15 let **nobenih poprav** ne zahtevajo. Pri naročilih z dežele naznani naj se vselej **natančna** mera postelje v **notranji luči**. — Ako se torej dobi za 10 gld. **dober** tapeciran modroc na peresih, je pač neumestno kupovati malovredne nadomestke, kateri pravemu namenu, imeti **dobro** posteljo, ne ustrezajo.

ANTON OBREZA, tapecirar v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4.

Lastnikom hotelov, vil, kopelij in zavodov popust od cene.

Žičaste žimnice za vsako posteljo navadne velikosti po 8 gld. 90 soldov; z afrikom tapecirane in s cvilhom preoblečene po 15 gld. (714—83)

Prej **Fran Čuden** Prej J. Geba. J. Geba.

urar

v Ljubljani, Slonove ulice št. 11
(Podružnica v Trbovljah)

priporoča sl. občinstvu ter posebno preč. duhovščini svojo bogato zalogo

švicarskih žepnih zlatih, srebrnih in nikelnastih ur, stenskih ur z nihalom, ur budilnic, veržic, prstanov, uhanov (194—33)

in vseh v to stroko spadajočih stvari po najnižjih cenah.

Popravila izvršujejo se natančno pod poročtvom.

— Zunanja naročila se hitro izvršujejo po pošti.

Ceniki so vedno na razpolaganje zastoj in franko.

Gospodarji in kmetovalci!

Pomlad, čas za nakupovanje različne železnine in poljskega orodja in čas za zidanje je došel. Pri nakupovanju vseh teh reči je pa paziti, da se kupi dobro blago po nizki ceni, ali pa pri eni in isti ceni boljše blago.

Potrudi se sem se nakupiti **najboljše blago po najnižji ceni**, za to sem v stanu je dajati tudi po najnižji ceni. Posebno se bodem trudil v tem smislu postreči z najboljšim in najcenejšim **orodjem, železjem za zidanje, okovami za okna in vrata in s cementom**.

V zalogi imam bodem vedno najboljši **roman in portland cement, stare železniške šine** za oboke, preskrbim pa tudi po najnižji ceni **traverze, i. t. d.** V zalogi imam raznovrstne priproste in najfinejše okove za okna in vrata, **okove za voze, vezi i. t. d.**

Za strehe kriti imam bogato zalogo **cinaste in pocinkane ploščevine ter strešnega papirja**.

V zalogi imam

vsakovrstno orodje za mizarje

lepo in bogato pozlačene nagrobne križe

posebno pa opozarjam na svojo veliko zalogo mnogovrstnih

štedilnih ognjišč

in njih posameznih delov.

Vnanja naročila se točno in vestno izvrš.

Za obilno nakupovanje in naročevanje se priporoča (174—29)

ANDREJ DRUŠKOVIČ,

trgovec z železnino v Ljubljani, Mestni trg 9/10.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro uplavojoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Dobiva se v lekar-nah.

Ta obliž dobiva se le v jednjaj velikosti po 60 kr.
Zahtevaj izrecno **L. Luser-jev obliž za turiste.**

Veliko priznanih pisem je na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(302) **Meldling-Dunaj.**

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v **Rudolfovem** S. pl. Sladovič, F. Haika; v **Kamniku** J. Močnik; v **Celovcu** A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v **Brezah** A. Aichinger; v **Trgu** (na Koroškem) C. Menner; v **Beljaku** F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v **Gorici** G. B. Pontoni; v **Wolfsbergu** A. Huth; v **Kranju** K. Savnik; v **Radgoni** C. E. Andrien; v **Idriji** Josip Warte; v **Rudolftci** A. Roblek; v **Celji** J. Kupferschmid.

Najboljše vrste piva

v sodih in steklenicah

iz združenih pivovar

Schreiner v Gradcu in Hold v Puntigamu

priporoča po tovarniških cenah. (162—28)

Zaloga piva

prve Graške delniške pivovarne

M. Zoppitseh

v Kolodvorskih ulicah št. 24 v LJUBLJANI.

Na pismeno polizvedbe odgovarja se nemudoma in frankovano.

CHOCOLAT MENIER

! Največja tovarna na svetu !

Vsak dan se prodaja: (4-23)

50.000 kilo.

Dobiva se v vseh specerijskih, delikatesnih prodajalnicah in konditorijah.

Neobhodno potrebno za vsako gospodinjstvo je
Kathreiner-jeva Kneipp-ova sladna kava
z ukusom bobove kave.

Ta kava ima zase nedoseženo prednost, da se zamore odreči kvarnemu uživanju nemešane ali z surogati mešane bobove kave in da je moč prirediti mnogo **sladnejšo**, poleg tega **zdravejšo** in **tečnejšo** kavo. — **Neprekošana kot primesek k navadni bobovi kavi.** (417-18)

Sel. Kneipp

Priporoča se zlasti za gospé, otroke in bolnike.

Osobito se je čuvati slabih posnemovanj.

Dobiva se povsod — kile po 25 kr.

Edvard Battistella

spediter v Vidmu (Udine)

ima razne vrste finih

laških vin

po najnižji ceni.

Razpošilja le v originalnih sodih; na zahtevanje se pošlje tudi za poskušnjo. (859-1)

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi

zavaruje

človeško življenje

po vseh kombinacijah

mного ugodneje, ko vsaka druga zavarovalnica.

Členi banke „Slavije“ imajo brez posebnega priplačila pravico do dividende, katera je doslej izplačala po 10%, 20%, 25% in **jedno leto celo 48%**.

Za škodo izplačala je doslej banka „Slavija“ čez **dvajset milijonov goldinarjev**. — Po svojih rezervnih in poroštenih fondih more se meriti z vsako drugo zavarovalnico.

Kako koristno in potrebno je zavarovanje življenja, dokazujejo naslednje (193-14)

primere:

1. Helena Avbeljnova, kramarica v Ljubljani, zavarovala se je dne 5. maja 1884. Do svoje smrti dne 15. februarja 1885 splačala je 32 gld. 54 kr. zavarovalnine; banka „Slavija“ pa je izplačala njenim dedičem 1000 gld.

2. Dr. Fran Ambrožič, mestni zdravnik v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. januarja 1875. Do svoje smrti dne 11. februarja 1891 uplačal je 1352 gld. 52 kr.; banka „Slavija“ pa je rodbini njegovej izplačala 3000 gld.

3. Ivan Zor, c. kr. brzojavni kontrolor v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. decembra 1871. Do svoje smrti dne 8. februarja 1885 uplačal je 1393 gld. 92 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njegovej rodbini 3000 gld.

4. Miha Serdič, uradnik v Trstu, zavaroval se je dne 30. novembra 1878. Dasi je do svoje smrti dne 14. julija 1880 uplačal le 80 gld. 16 kr., prejeli so dediči njegovi od banke „Slavije“ 1200 gld.

5. Marija Lenčkova, posestnica na Blanci ob Savi, zavarovala se je dne 5. maja 1870. Ko je umrla dne 24. maja 1882 izplačala je banka „Slavija“ dedičem njenim 5000 gld., da si je bilo uplačane zavarovalnine le 2292 gld. 16 kr.

6. Ivan Vlah, posestnik v Jušičih, zavaroval se je dne 25. novembra 1888 za 1000 gld. in dne 30. aprila 1890 zopet za 1000 gld. Na obe zavarovanji splačal je do svoje smrti dne 13. januarja 1892 vsega skupaj 192 gld. 16 kr.; dediči njegovi pa so prejeli od banke „Slavije“ 2000 gld.

7. Ivan Železnikar, urednik „Slov. Naroda“ v Ljubljani, zavaroval se je dne 30. junija 1882 za 1000 gld. Do svoje smrti dne 26. januarja 1891 uplačal je 381 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala dedičem 1000 gld.

8. Peter Budnar, c. kr. poštni oficijal v Ljubljani, zavaroval se je dne 10. maja 1876, ter je do svoje smrti dne 10. aprila 1892 uplačal 597 gld. 12 kr. Banka „Slavija“ izplačala je pa rodbini njegovej 1500 gld.

9. Andrej Velikajne, gostilničar v Ilirskej Bistrici, bil je zavarovan od 15. dne maja 1880 do 3. dne junija 1887 in je v tej dobi uplačal 364 gld. 80 kr.; banka „Slavija“ pa je po smrti njegovej izplačala udovi 1000 gld.

10. Reza Kernova, kramarica v Cerkljah pri Kranji, zavarovala se je dne 20. aprila 1884 za 1000 gld. in banka „Slavija“ izplačala je njenim dedičem ta znesek, dasi je do svoje smrti dne 21. septembra 1892 uplačala le 241 gld. 20 kr.

11. Ernesta Jelušičeva, soproga občinskega blagajnika v Kastvu, bila je zavarovana od 5. februarja 1884 do 19. avgusta 1888 ter je v tem času uplačala 187 gld. 60 kr.; banka „Slavija“ pa je izplačala njenemu soprogu 1000 gld.

Vsa pojasnila o zavarovalnih zadevah daje radovoljno

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani

v lastni hiši, Gospodske ulice št. 12.

J. ANDEL-a

ново izumljeni prekomorski prašek

— ugonablja prav sigurno: —

šourke, molje, stenice, bolhe, žoharje, muhe, mravlje, prešiške, ptičje pršice, sploh vse žuželke.

Dobiva se pristen povsod tam, kjer se nahajajo Andelovi plakati.

Tovarna in razpošiljalnica

pri J. ANDEL-u, drogerija „pri črnem psu“, v Pragi, Husova ulica št. 13.

(784-4)

Pristni prašek se dobiva v Ljubljani pri Albinu Šilčar-jl, Dunajska cesta št. 9.

Na cesarja Jožefa trgu.

Karla Gabriela

veliki svetovnoznani

panoptikum in anatomski muzej.

Velikanska razstava

umetnin, ki se doslej tu še niso videle, in sicer ceroplastičnih (iz voska), slikarskih in kiparskih in izjvornih mehanike.

Najnovejše, kar se je doslej podajalo v tem genreu.

Priznано največja in najbogatejša razstava te vrste, ki potuje po svetu.

Več kot 1000 števk.

Razstava je v nalašč za to zgrajeni, več kot 600 kvadratnih metrov obsežni lopi ter jo čarobno razsvetljuje kakih 200 plinovitih luči.

Odperta vsak dan od 8. ure zjutraj do 10. ure zvečer.

Panoptikum pristopen je za gospe, gospode in otroke, anatomski muzej pa le za odrasle osebe. (839-4)

Vsak torek in petek popoldne (izvzemši praznike) je ta anatomski oddelk **zgodj za dame** odprt.

Vstopnina: za panoptikum 20 kr., otroci plačajo 10 kr., za oba oddelka in za posebni kabinet 30 kr., vojaki do narednika plačajo 15 kr.

Solidne, zložne, močne in čudovito cenene

stole

vsake vrste ponuja

prva kranjska tvornica

za upogneno

pohištvo samo iz napojenega masivnega lesa

Josipa Verbič-a

v Bistri, pošta Borovnica. (845-21)

Ivana Fajdige

rudarsko in rudninsko podjetje v Kamniku

pozivlja lastnike onih zemljišč, v katerih se nahajajo **kakeršnega koll imena mineralne tvarine**, bodisi postavno varstvo uživajoče **kovine** (ako so tudi ob enem lastniki prostokopov), kakor tudi take, ki spadajo v nižjo vrsto kemično-tehnične uporabe, da se, ako se želijo tem potem **gmotno okoristiti**, prijavijo na moj gori imenovani naslov. Uzorci pošiljajo se **frankovano** v množini po 2-5 kil. Da se prihrani nepotrebno dopisovanje, blagovoli se naj takoj kolikor možno natančne opise razmer, v katerih se nahajajo tvarine, prijavam priložiti.

(771-4)

Ivan Fajdiga.